

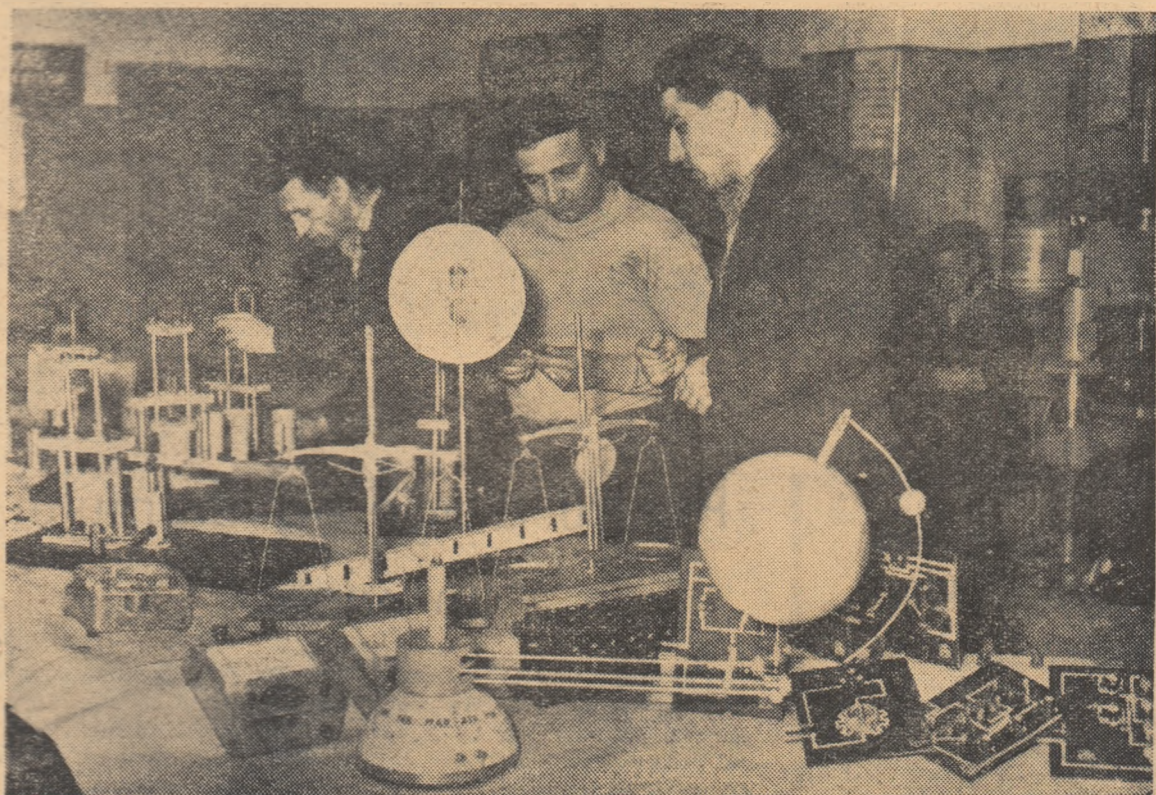
Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 564

Vineri 6 mai 1960

8 pagini 25 bani

Muncitorii Marin Teodorescu și Gh. Cursaru de la Întreprinderea de material didactic efectuează controlul aparatelor înainte de expedierea lor în școli.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Intr-un combinat care slujește școala

Cercetați cu atenție materialul didactic de care dispune o școală — mașini, aparate electrice, vase de sticlă pentru laborator, globuri și hărți geografice, figuri geometrice din lemn, planșe, mulate. Pentru ca să realizezi o asemenea gamă variată de obiecte trebuie să dispui de specialiști în cele mai diverse sectoare. De aceea, Întreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului și Culturii are profilul unui original combinat, în care secțiile reprezintă, fiecare în parte, o mică fabrică dintr-un domeniu industrial diferit. Secția de mecanică este o mică întreprindere de metalurgie prelucrătoare, cea de produse din lemn pare o fabrică de tâmplărie, secția de mase plastice are profilul unei întreprinderi chimice, un atelier prezintă aspectul la scară redusă al unei fabrici de sticlă, iar alții îți dau impresia că te afli într-un laborator de produse farmaceutice.

Muncitorii acestui combinat, la fel ca muncitorii tuturor întreprinderilor din țara noastră, muncesc în aceste zile cu mai multă însuflețire, cu mai mult elan. Ei mobilizează pe toți dinții de a întâmpina cu noi realizări cel de al III-lea Congres al partidului. Un milion de lei economii peste plan — acesta este angajamentul lor, luat în ședința de producție în care colectivul întreprinderii a răspuns chemării la întrecere lansată în cinstea Congresului.

Iată un material — o secțiune în plus la scară mult mărită — așa cum se prezintă până nu de mult și așa cum se prezintă astăzi. Înainte era o piesă greoaie din gips, pe care trebuia s-o minuiști cu grijă, căci la orice lovitură se ciuntea. Acum este executată din poliidorură de vinil, a devenit ușor de mînuit și foarte rezistentă. În plus, prețul de cost a scăzut cu peste 5 la sută.

O altă îmbunătățire importantă a procesului tehnologic a fost realizată la producția rheostatelor cu cursori,

ale căror șamote sînt astăzi fabricate în întreprindere după un procedeu propriu, care a redus cu circa 50 la sută prețul de cost. De asemenea, s-a generalizat confecționarea postamentelor din beton la dinamometre, telurii, osciloscopice, ceea ce aduce o altă substanțială economie. Totalizate, numai economiile din secțiile mecanice dau de exemplu cifre de 11.000 kg. fontă, 22.000 kg. profilate.

Majoritatea noilor sortimente pe care colectivul Întreprinderii de material didactic și-a luat angajamentul să le fabrice în cinstea Congresului se disting prin caracterul lor complex, legat de prezentarea celor mai noi domenii și cuceriri ale științei și tehnicii. Astfel, sint camera Wilson — un aparat pentru predarea noțiunilor privind fizica nucleară — un aparat demonstrativ de emisie-recepție, o presă hidraulică și alte peste 20 de sortimente. Strădania de a le realiza cu un preț de cost cât mai scăzut și de a le da un aspect cât mai atrăgător a dus la multiple perfecționări ale procesului de fabricație.

Am urmărit drumul majorității principalelor sortimente produse de Întreprinderea de material didactic de-a lungul tuturor secțiilor prin care trec pînă la punctul terminus — atelierul de pictură. De aici, după ambalare, sute și sute de materiale didactice variate, auxiliare prețioase în predarea unor cunoștințe strîns legate de practică, de viață pornesc în zilele acestea, premergătoare celui de al III-lea Congres al partidului, către școlile din întreaga țară. Și fiecare din aceste lucrări reprezintă un pas înainte către realizarea angajamentului de onoare luat de colectivul Întreprinderii de material didactic a Ministerului Învățămîntului și Culturii — 1.000.000 de lei economii peste plan!

Angajamentele ucenicilor

Aflind că muncitorii care lucrează la sectorul scolar de la uzinele „Tudor Vladimirescu” s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să economisească 10.000 kg de metal, ucenicii strungari și lăcătuși din anii II și III ai școlii profesionale de pe lângă uzină, care fac practică în acest sector, s-au angajat la rîndul lor să realizeze economii de 1.000 kg metal. Pînă în prezent, ucenicii strungari și frezori au prelat la magazia sectorului scolar aproape 300 kg metal economisit.

Muncă patriotică

În cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. cadrele didactice și elevii de la Școala de 7 ani din Oena Sibului întreprind numeroase acțiuni de interes obșteșc. Pentru înfrumusețarea orașului ei au sădit 300 pomi fructiferi pe șoseaua Oena Sibului — Sura Mică. De asemenea, și-au propus să lucreze în următoarele săptămîni la formarea unei pepiniere de pomi fructiferi pe lotul experimental al școlii.

Alături de muncitori

În toate sectoarele de muncă ale Șantierului naval din Galați — una din întreprinderile de la care a pornit chemarea la întrecere socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. — lucrează, alături de muncitori, și ucenicii ai școlii profesionale. Brigăzile lor, alături de muncitori, aduc o deosebită contribuție la îndeplinirea angajamentelor luate. Se evidențiază mai ales brigăzile ucenicilor sudori din anul III, care au economisit im-

9 M a i

A

nul acesta, la 9 Mai, poporul român aniversează împreună cu toate popoarele lumii 15 ani de la istorica victorie repurtată asupra Germaniei hitleriste de către coaliția antihitleristă, a cărei forță fundamentală a fost Uniunea Sovietică.

Zdrobind Germania hitleristă, Uniunea Sovietică a salvat popoarele lumii de pericolul înrobirii fasciste, a salvat de la distrugere întreaga civilizație umană.

Dezlănțuind atacul mișelesc împotriva Uniunii Sovietice, agresorii hitleristi s-au năpustit cu furie turbată asupra statului socialist, urmărind să distrugă orînduirea socialistă, să transforme oamenii sovietici în robi ai imperialiștilor germani. Mizînd pe desfășurarea unui război fulger, Germania hitleristă a aruncat din primele zile ale agresiunii pe frontul împotriva Uniunii Sovietice majoritatea zdrobitoare a trupelor sale terestre și aeriene, unitățile ei cele mai importante, mai bine înzestrate și mai experimentate în luptă.

Agresiunea perfidă a Germaniei hitleriste a fost o încercare deosebit de grea pentru țara sovietică. La chemarea partidului, poporul sovietic s-a ridicat ca un singur om în apărarea patriei socialiste, organizînd o ripostă zdrobitoare împotriva invadatorilor fasciști. Armata sovietică, condusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și sprijinită de întregul popor, a înfruntat cu eroism pe cotoptorii, dîndu-le lovitură nimicitoare și zădărnîcînd planul aventurist al fasciștilor.

Victoria obținută de Uniunea Sovietică și de armata sa a demonstrat în mod strălucit uriașa forță vitală și incontestabila superioritate a orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste. Inspiratorul și organizatorul acestei strălucite victorii a fost Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care a mobilizat toate forțele poporului sovietic, toate resursele țării pentru zdrobirea agresorilor hitleristi.

Prin victoria Uniunii Sovietice în cel de-al doilea război mondial s-au creat condiții favorabile pentru ca o serie de popoare din Europa și Asia, printre care și poporul nostru, să-și ia soarta în propriile mîini și, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, să instaureze puterea celor ce muncesc și să pășească pe calea socialismului.

Pentru poporul nostru, ziua de 9 Mai are o dublă semnificație: o dată cu aniversarea Zilei victoriei asupra Germaniei hitleriste sărbătorim și împlinirea a 83 de ani de la proclamarea independenței de stat a României. La 9 Mai 1877, în condițiile luptelor comune duse de armatele ruse și romine împotriva imperiului otoman, România și-a cucerit independența sa de stat. În focul războiului din 1877 s-a reafirmat străvechea prietenie dintre popoarele romine și rus.

Deși cucerirea independenței de stat a României a reprezentat un însemnat act istoric progresist în istoria patriei noastre, ea n-a dus la realizarea năzuințelor și speranțelor maselor populare. Clasele exploatare, în frunte cu monarhia, au trădat interesele naționale și au vindut imperialiștilor străini independența cîștigată prin jertfele celor mai buni fii ai poporului nostru.

Țara noastră și-a cucerit adevărata și deplină independență națională după eliberarea sa din robia hitleristă de către glorioasa armată sovietică și ca urmare a luptei duse de poporul român, sub conducerea Partidului Comunist, pentru înfăptuirea insurecției armate care a început la 23 august 1944, pentru doborîrea claselor exploatare și instaurarea regimului democrat-popular. Răspunzînd chemării Partidului Comunist, la 23 August 1944, armata romină, în rîndurile căreia clocotea de mult ura față de cotoptorii fasciști, a întors armele împotriva hitleriștilor, participînd, alături de armata sovietică, la războiul antifascist pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste.

Popoarele, care au avut atît de suferit de pe urma celor două războaie mondiale, sărbătoresc Ziua victoriei asupra fascismului manifestîndu-și cu hotărîre voința de a apăra pacea, de a nu mai permite dezlănțuirea unor noi măceluri mondiale. Pentru prima oară în istorie, omenirea însetată de pace are astăzi posibilitatea de a o impune. În apărarea păcii se ridică forțe uriașe: lagărul socialist, în frunte cu marea și puternica Uniune Sovietică — țara care a trecut la construirea desfășurată a comunismului — întinsa zonă a păcii din care face parte și o serie de state independente din Asia și Africa, mișcarea comunistă și muncitorească internațională, puternica mișcare de eliberare națională pe care o desfășoară popoarele din colonii și țările dependente. La lupta pentru apărarea păcii se alătură și păturile sociale cele mai largi din inșei țările capitaliste occidentale. În zilele noastre s-a creat posibilitatea preîntîmpinării războiului și a apărut perspectiva reală de a se exclude războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale litigioase.

Ca rezultat al eforturilor depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în lupta pentru pace, pe arena internațională au apărut semne ale îmbunătățirii relațiilor dintre state. Popoarele lumii privesc cu încredere apropiată conferința la nivel înalt, ce va avea loc la 16 mai la Paris, și cer ca șelii de state să întreprindă tot ce le stă în putință pentru a rezolva cele mai importante probleme ale situației internaționale care, datorită împotrîvirii reprezentanților puterilor occidentale, nu au putut fi soluționate timp de 15 ani, de cînd s-a terminat cel de-al doilea război mondial. Totodată, popoarele iubitoare de pace urmăresc cu vigilență încercările anumitor cercuri din țările imperialiste occidentale de a organiza noi alianțe agresive în diferite regiuni ale globului, piedicile pe care aceste cercuri se străduiesc să le pună în calea realizării unui acord pentru interzicerea experiențelor atomice. Ele condamnă încercările forțelor imperialiste agresive din S.U.A. de a submina conferința la nivel înalt sau de a împiedica realizarea unor acorduri pe care le așteaptă întreaga lume.

Poporul român sărbătorește ziua victoriei asupra Germaniei hitleriste și împlinirea a 83 de ani de la proclamarea independenței de stat a României în plin avînt al construcției socialiste. Oamenii muncii din patria noastră întîmpină marea eveniment din viața partidului și a poporului nostru. Congresul al III-lea al P.M.R., cu noi realizări.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul român este hotărît să apere și să consolideze puterea populară, să dezvolte neîncetat întreaga economie a țării, contribuînd astfel la întărirea continuă a lagărului socialist, bastion al păcii și securității în lumea întreagă.

Întâlnire cu scriitorul Florin Mugur

In sala Clubului „Semănătoarea” s-au adunat numeroși tineri. Sînt muncitori care învață la școala medie serală. Așteaptă cu nerăbdare sosirea tînărului scriitor Florin Mugur.

Oaspetele, sosit cu punctualitate, este primit cu căldură și bucurie de către cei prezenți. Plini de atenție și de interes îl ascultă ei pe tînărul scriitor citind din poeziile sale. Versurile din „Romantism”, „Adolescență”, „Dragoste”, „Scrisoare deschisă” trezesc multe imagini și sentimente puternice în sufletele celor de față.

Este acum rîndul muncitorilor-elevi să facă cunoscute scriitorului preocupările lor literare. Florin Saioc citește două dintre creațiile sale — „Sînt tînăr” și „Poezie” — care sînt mult aplaudate de colegii săi și de oaspete.

— Puteți aveți de ridicat unele probleme în legătură cu literatura noastră? — întreabă apoi tovarășul Mugur.

De îndată muncitorii elevi prind să vorbească. Apropierea de vîrstă dintre ei și scriitor creează climatul favorabil unor discuții însușite.

Muncitorul-elev Vasile Galation a criticat faptul că scriitorii noștri nu se preocupă deaceiași să reflecte în operele lor problemele noi din patria noastră și nici activitatea desfășurată de învățătorii și profesorii care pregătesc pe omul nou, constructor al socialismului. El le-a cerut scriitorilor să ia exemplul de la clasicii noștri, care au prezentat în operele lor multe aspecte din viața școlii și a dascălilor.

Și mai puțin se reflectă în operele literare — au spus Ion Vasea, Ștefan Mindru și alții — activitatea din școlile serale, imbinarea învățării cu munca în producție, prin care numeroși tineri muncitori își însușesc o largă pregătire generală. Această problemă, care este astăzi în atenția partidului și a oamenilor muncii, ar trebui să-i preocupe și pe scriitorii.

Mulți participanți la întîlnire au făcut propuneri în legătură cu com-

baterea prin literatură a manifestărilor negative ce mai există în comportarea unor tineri, au cerut ca revistele literare să publice mai multe materiale privind studiul literaturii în școala serală și în special în clasa a XI-a, s-au ridicat împotriva expresiilor indecente folosite în unele opere literare, expresii care au un efect negativ în educația tineretului.

Muncitorul-elev Dumitru Stoicescu a arătat că adeseori lucrările de critică literară sînt scrise la nivel și într-un limbaj de neînțeles pentru masele largi de oameni ai muncii. De asemenea, el a arătat că în literatura noastră actuală sînt tratate în mod insuficient temele referitoare la dragoste și natură, deși ele ar avea un rol educativ destul de important, și a propus ca preocupările scriitorilor să se extindă și asupra acestor domenii.

În ultima parte a întîlnirii muncitorii-elevi au cerut oaspetelui să le vorbească despre începuturile activității sale literare și despre preocupările lui actuale. Scriitorul Florin Mugur le-a povestit cum a început să scrie versuri de la vîrsta de 13 ani și cum a ajuns laureat al Festivalului Mondial al Tineretului de la București. El le-a jăgăduit că va relua o idee pe care o lăsase în suspensie — de a scrie un volum cu aspecte din viața și activitatea școlii noastre și deosebi din străduințele tineretului muncitor pentru însușirea științei și culturii, aspecte pe care le cunoaște bine, fiind el însuși absolvent al unei școli medii serale.

În încheiere, scriitorul a arătat că este plăcut impresionat de felul cum muncitorii-elevi de la uzinele „Semănătoarea” se preocupă de problemele literaturii, de interesul lor pentru operele literare, de temeinica lor pregătire de cultură generală, ca și de maturitatea lor de gîndire, de discernămintul lor.

Întîlnirea cu tînărul scriitor a avut asupra muncitorilor-elevi un puternic efect educativ, dezvoltîndu-le și mai mult interesul față de literatură și problemele ei.

I. LUPU

La cercul de lucru manual

Consfătuire cu diriginții

Secția de învățămînt și cultură a raionului Timișoara a organizat la cabinetul metodic raional o consfătuire cu diriginții din raion.

Cu acest prilej a fost prezentat un referat intitulat „Caietul dirigintelui și desfășurarea activității educative”.

În cadrul consfăturii au avut loc și unele activități practice. Astfel diriginții, împărțiți pe grupe, au asistat la cîteva ore de diriginție la clasele V—VII.

Pentru alegerea drumului în viață

Pregătirea viitorilor absolvenți pentru alegerea celei mai potrivite profesii stă în centrul preocupărilor cadrelor didactice de la Școala de 7 ani din comuna Techirghiol.

În orele de diriginție s-au discutat cu elevii acestei clase teme cum sînt „Atitudinea omului față de muncă”, „Mîndria de a lucra în gospodăria agricolă colectivă” etc. Pentru a cunoaște cît mai bine aptitudinile elevilor, diriginta clasei asistă adeseori la orele de lucrări practice în ate-

lier. Totodată, pentru a-l familiariza pe elevii cu aspectele diferitelor profesii, a organizat cu ei excursii la Șantierul naval maritim din Constanța, la diferite ateliere din oraș, ca și la gospodăria agricolă colectivă „Partizanul roșu”.

Profesorii Școlii de 7 ani din Techirghiol se străduiesc ca toți elevii să fie îndrumați spre profesii cele mai potrivite cu aptitudinile lor, cele mai necesare dezvoltării economiei țării noastre.

COMITETELE DE PĂRINȚI

pentru ca ei să ajute la însușirea temeinică a cunoștințelor, școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară, îmbunătățirea condițiilor materiale și sanitare de funcționare a școlii. De asemenea, comitetele de părinți sînt chemate să sprijine legarea învățămîntului de practică, organizarea și desfășurarea muncii pedagogice în mijlocul populației etc.

După cum se vede, sarcinile comitetelor de părinți sînt dintre cele mai variate, iar mijloacele de îndeplinire a lor sînt și ele diverse, aici intervenind spiritul de organizare și inițiativa fiecărui comitet în parte. Un lucru apare însă ca esențial: comitetele de părinți acționează în sprijinul conducerii școlilor și principala lor sarcină este sprijinirea muncii de educație a elevilor.

După cum reiese și din exemplele pe care le-am citat — la care s-ar putea adăuga numeroase altele — în majoritatea cazurilor comitetele de părinți au înțeles just care sînt atribuțiunile ce le revin și au acționat în consecință. Ele s-au bucurat și se bucură de sprijinul organelor locale ale puterii de stat care se străduiesc să le creeze toate condițiile pentru ca activitatea să le fie rodnică. La Pitești, bunăoară, sfatul popular orășenesc, la intervenția comitetului de părinți, a ajutat conducerea Școlii de 7 ani nr. 3 în acțiunea întreprinsă de îmbunătățire a condițiilor materiale de învățămînt. La fel, sfatul popular al comunei Glodeni, raionul Tg. Jiu a sprijinit inițiativa comitetului de părinți al Școlii de 4 ani din comună de a împrejmui prin mun-

că voluntară școala, punînd la dispoziție materialele necesare.

Din păcate, unele sfaturi populare au înțeles în mod greșit sprijinul pe care trebuie să-l acorde comitetelor de părinți, transformîndu-le în organe subordonate lor, fixîndu-le sarcini și atribuții care depășesc și sfera de preocupări a comitetelor și capacitățile lor de cuprindere. Comitetele executiv al Sfatului popular al raionului Stalin din Capitală, bunăoară, prin secțiunea sa organizatorică, a luat „inițiativa” de a-și subordona comitetele de părinți. În niște „precizări” scrise pe multe pagini se cere ca planul de muncă al comitetelor de părinți să fie aprobat de comitetul executiv al sfatului popular raional, ca secției organizatorice să i se trimită tot felul de planuri, procese-verbale, tabele, ca de trei ori pe săptămînă comitetele de părinți să ceară „lămuriri și îndrumări” de la secția organizatorică etc. Aceste „precizări” cu caracter vîdit birocratic merg pînă acolo încît stabilesc cum să fie nume-rotate și intitulat diferitele rubrici ale planurilor de muncă întocmite de comitetele de părinți.

Care sînt consecințele negative ale unei astfel de înțelegeri greșite a relațiilor dintre sfaturile populare și comitetele de părinți? În primul rînd, din organe de sprijin a conducerii școlilor acestea se transformă într-un fel de organe tutelare care răspund doar în fața sfaturilor populare, creîndu-se un pericolos și dăunător paralelism. Apoi, se încarcă comitetele executive și secțiile lor cu atribuțiuni inu-

tile. Ca să nu mai vorbim de faptul că pentru completarea tuturor tabelelor și proceselor-verbale ce li se cer și pentru a veni după „Instrucțiuni” comitetele de părinți ar trebui, pare-se, să scoată din producție un om care să nu facă decît aceste lucruri.

Se întîmplă uneori ca și în activitatea comitetelor de părinți să se semnaleze greșeli, de care răspund, în bună măsură, și conducerile școlilor. Au fost astfel cazuri cînd comitetele de părinți au pus pe primul plan nu activitatea educativă ci cea financiară, făcîndu-și un punct de cîntec în a spori cît mai mult veniturile, nu totdeauna prin mijloacele cele mai indicate.

Regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală stabilește, printre altele prevederi privind activitatea comitetelor de părinți, și faptul că acestea pot ajuta la îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlii, prin organizarea de spectacole, concerte, manifestări sportive, festivaluri, expoziții, bazare etc. În 2—3 ocazii pentru anumite lucrări (pavarea curții, împrejmuirea școlii, amenajarea unui teren de sport) părinții pot fi solicitați să contribuie prin muncă și contribuții bănești. Nimic nu poate justifica însă transformarea unor astfel de contribuții într-o activitate în principală formă de activitate a comitetelor de părinți așa cum greșit s-a înțeles pe alocuri.

Și mai ales nimic nu îndreptățește conducerile școlilor și comitetele de părinți să-și procure venituri prin măsuri abuzive. Trebuie aspru criticată, bunăoară, practica manifestată în

unele școli de a se percepe, cu prilejul înscrierii elevilor la începutul anului școlar sau în alte ocazii, diferite sume de bani în numele comitetului. La fel de criticabil este faptul, constat în unele școli, de a se obliga elevii să cumpere bilete pentru diferite spectacole, la care de multe ori ei nu pot participa. Uneori astfel de bilete s-au difuzat cu prețuri mari și pentru spectacole nepotrivite pentru vîrsta elevilor. De asemenea, în unele școli ca de pildă la Școala de 7 ani nr. 1 din Capitală elevii au fost obligați să cumpere bilete-țoz „Cartea cu premii”, bilete pentru concursul „Să ne îmbogățim cunoștințele” organizat de S.R.S.C., bilete de tombolă etc. Și mai supărător apare faptul că vînzarea acestor bilete s-a făcut în unele cazuri prin învățătorul clasei sau prin profesorul diriginte chiar în timpul orelor de curs sau de diriginție. Se mai practică, de asemenea, pe alocuri, obligarea elevilor sau a părinților acestora de a contribui cu diferite materiale pentru organizarea de bufete, tombole sau alte acțiuni în școli.

Iată deci o gamă întreagă de manifestări nepermise care știrbesc autoritatea comitetelor de părinți, care le îndepărtează de la menirea lor reală. Astfel de greșeli trebuie înlăturate cu desăvîrșire. Prin practica activității lor comitetele de părinți, în marea lor majoritate, și-au justificat din plin necesitatea. Ele trebuie ajutate de către organele locale ale puterii de stat și de către conducerile școlilor să-și ducă mai departe și în mod fructuos activitatea, în limitele regulamentului care le fixează drepturile și atribuțiile.

(Articol reprodus din „România liberă” nr. 4830 din 24 aprilie 1960).

În ultima etapă a anului școlar

ORELE DE CONSULTAȚIE

Consultațiile constituie unul din mijloacele la care pedagogii recurg frecvent acum, în ultimul trimestru. În multe școli, datorită folosirii judicioase a acestei forme de activitate pedagogică, se obține, cu ajutorul ei, o creștere vizibilă a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Din păcate însă, orele de consultație nu și ating pretutindeni scopul, pentru că nu pretutindeni sînt luate în considerație toate condițiile care le asigură succesul.

Unii profesori, de exemplu, obișnuiesc să aducă la consultații întreaga clasă. Fără îndotăală că în acest fel consultațiile nu numai că nu rezolvă nimic, dar sînt de-a dreptul dăunătoare. Elevii buni sînt supraincărcați cu o muncă inutilă, iar de elevii slabi profesorii nu se pot ocupa temeinic. Sînt și cazuri cînd consultațiile se transformă în simple reluări ale lecțiilor predate în clasă, în speranța că vor putea fi suplinite astfel deficiențele unor expuneri superficiale sau ale unei proaste planificări. Amîndouă aceste tendințe trebuie combătute, pentru că amîndouă împiedică buna desfășurare a muncii în ultimul trimestru.

Atunci cînd organizăm ore de consultație trebuie să chibzuiem cu seriozitate care este scopul lor, cui să le adresăm, cum este mai bine să se desfășoare.

În aceste săptămîni, cînd ne pregătim să încheiem anul școlar, consultațiile au rostul de a lichida golurile existente în cunoștințele unor elevi, de a asigura ca fiecare din ei să fie stăpîn pe cunoștințele cerute de programă. De aceea, este foarte important să selecționăm cu grijă școlarii pe care li chemăm la consultații. Bineînțeles că nu are nici un rost să invităm la consultații elevi buni, elevi care și-au însușit cunoștințele predate în clasă și deci nu au nevoie de explicații suplimentare. Atunci, vom chema la toate orele de consultație, în mod uniform, pe toți elevii rămași în urmă? Nici acest procedeu nu este indicat. Pentru a afla care elevi au nevoie de consultații și ce probleme le sînt necunoscute este bine să facem în clasă sondaje în timpul lecției, cu prilejul efectuării unor exerciții și probleme, al verificării și fixării cunoștințelor, al recapitulării. Ne putem folosi în acest scop și de indicațiile pe care ni le dau tezele, ca și de cererile pe care ni le fac chiar elevii.

Uneori mai toți elevii rămași în urmă dintr-o clasă au goluri cam în același domeniu. Este vorba de așa-numitele lecții „dificile” — cum ar fi, de pildă, la matematică radicalii și operațiile cu radicali, discuția naturii semnelui rădăcinilor unei ecuații de gradul al II-lea care depinde de un parametru sau, la economie politică, acțiunea legii valorii în socialism și reproducția produsului social total — care sînt înțelese mai greu de unii elevi. La consultațiile pentru aceste probleme li vom chema pe toți elevii rămași în urmă. De cele mai multe ori însă, problemele neînțelese de diferiți elevi sînt diferite și nu tuturor este necesar să li se explice același lucru. Profesorul de limba română constată, de pildă, că unii nu au înțeles prin ce se caracterizează propoziția subiectivă dar că alții

nu au reușit să-și dea seama cum se pot deosebi finalele de cauzale. Profesorul de istorie observă că unii din elevii săi nu au înțeles periodizarea istoriei Evului Mediu, în vreme ce alții nu au reușit să priceapă cauzele care au dus la descumpunerea feudalismului. Nu toți acești elevi trebuie să fie chemați în același timp la orele de consultații. În funcție de problemele pe care nu le cunosc, elevii vor fi grupați pe categorii, în așa fel încît să nu li se repete în mod inutil lucruri pe care ei și le-au însușit.

O dată ce ne-am format o anumită părere cu privire la elevii asupra cărora trebuie să ne îndreptăm atenția, la lacunele din cunoștințele acestora, este necesar să ne gândim la felul cum ne vom organiza munca în orele de consultații.

De obicei, în orele de consultații colective se lucrează cu elevi puțini. Cu atît mai mult se impune să ne ocupăm de fiecare elev în parte și să nu continuăm explicațiile pînă cînd nu ne-am convins că am fost deplin înțeleși. Explicațiile noastre trebuie să fie cît mai clare și mai amănunțite, însoțite de numeroase exemple și de material didactic.

În funcție de volumul problemelor a căror lămurire o impune o anumită oră de consultație, profesorul poate lua în discuție una sau mai multe teme. Este bine însă ca toate aceste teme să fie legate între ele printr-un fir comun, pentru ca elevii să înțeleagă interdependența dintre fenomenele și faptele studiate la fiecare disciplină. De pildă, la istorie, caracterul just și nejust al războaielor poate fi explicat făcîndu-se referiri la războaiele lui Justinian, la cruciade, la războiul de 100 de ani, adică la mai multe lecții cu privire la care elevii au cunoștințe confuze. De asemenea, explicînd declinarea, profesorul de limba română poate să lămurească elevilor și anumite probleme privind complementul direct și indirect, atributul etc.

În același timp, trebuie să ținem seama de faptul că diferitele cunoștințe decurg unele din altele și nu pot fi înțelese separat. Elevii cărora li se predă calculul diferențial și integral nu vor putea înțelege noțiunea de derivată dacă nu au înțeles bine noțiunea de limită și de aceea de integrală dacă nu și-au însușit noțiunea de derivată. De asemenea, elevii care nu și-au însușit temeinic anumite noțiuni de morfologie nu vor putea înțelege diferitele probleme de sintaxă a căror predare se bazează tocmai pe cunoașterea morfologiei. De aceea, în discutarea diferitelor probleme la orele de consultații, trebuie să avem în vedere clarificarea lor treptată, în ordinea pe care o cere disciplina respectivă.

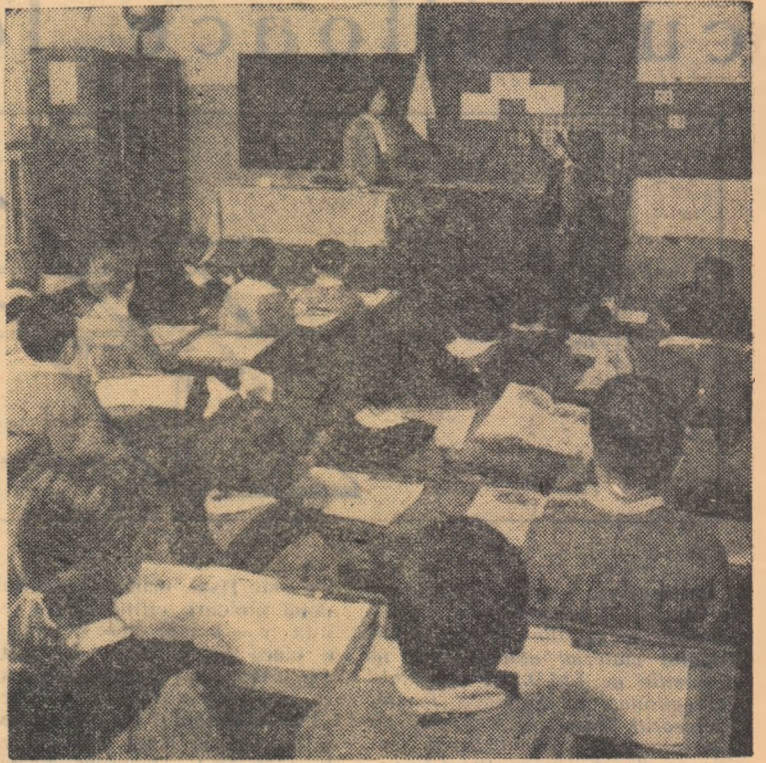
Există și cazuri în care sînt necesare consultațiile individuale. Se întîmplă, de pildă, ca la o anumită lecție un singur elev să nu înțeleagă o problemă. Profesorul nu și poate permite să rețină întreaga clasă pentru a da explicații acestui elev. Atunci își rezervă, în afara orelor de curs, o jumătate de oră pentru a discuta numai cu elevul respectiv. Alteori se întîmplă să fie cite un elev care a rămas mult în urma clasei. Cu acesta trebuie să se lucreze de asemenea în mod individual.

În general este recomandabil să li se dea elevilor, după orele de consultații, și cite o temă scurtă. Desigur că temele nu pot

fi aceleași pentru toți elevii. În funcție de nivelul lor de pregătire, de lucrurile pe care le cunosc mai bine sau mai puțin bine, profesorul le dă teme diferențiate. Acesta este și un mijloc prin care pedagogul verifică în ce măsură elevii și-au însușit cele ce s-au spus în ora de consultații.

Nu mai analizînd cu seriozitate lacunele elevilor, selecționînd cu atenție școlarii pe care li chemăm la orele de consultații, avînd grijă permanentă să nu transformăm orele de consultație într-un fenomen de supraîncărcare, lămurînd cu toată seriozitatea tot ceea ce a rămas neînțeleș elevilor, vom reuși să facem din acestea un ajutor însemnat în munca pentru lichidarea rămînelor în urmă la învățatură.

OCTAVIAN BUZESCU

În timpul unei lecții, la Școala elementară nr. 14 din Ploiești

Activitate bine organizată

Întreaga activitate a cadrelor didactice de la Școala de 7 ani nr. 2 din Sibiu este subordonată în această perioadă pregătirilor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Au fost planificate din vreme lucrările scrise trimestriale, iar în cadrul comisiilor metodice pe obiecte se discută acum organizarea recapitulării finale a materiei. O atenție deosebită este acordată alegerii temelor pe baza cărora se va desfășura recapitularea. Așa, de pildă, profesorul care predă matematica la clasa a VII-a și-a propus să realizeze recapitularea pe baza unor probleme cu conținut practic, care să-i ofere posibilitatea împlinirii cunoștințelor de algebră cu cele de geometrie. În vederea recapitulării cunoștințelor de producție industrială, profesorii care predau aceste cunoștințe elaborează grafice ilustrînd aspecte din dezvoltarea diferitelor ramuri ale industriei și agriculturii noastre în perioada care a trecut de la cel de al II-lea Congres al P.M.R.

Colectioul didactic al școlii se preocupă de pe acum de organizarea practicii social-utile a elevilor din clasele V-VI la sfîrșitul anului școlar. În acest scop, comisia metodică de instruire practică și-a fixat problemele cele mai importante care vor fi urmăriți în timpul practicii. Astfel, în cadrul acesteia elevii vor confecționa lucrări complexe: cei din clasa a V-a — cuiere, taburele, planșete, cutii pentru hirtii etc., iar cei din clasa a VI-a — obiecte din sîrmă și tablă. La sfîrșitul practicii în școală va fi amenajată o expoziție cu lucrările executate de elevi.

Căutînd să-și desfășoare activitatea în mod organizat, evitînd munca în asalt, cadrele didactice de la Școala de 7 ani nr. 2 din Sibiu urmăresc să asigure încheierea anului școlar cu rezultate cît mai bune.

Munca cu părinții

Calitatea, ritmul și intensitatea activității elevilor în ultimul trimestru al anului școlar, ca și orientarea justă a viitorilor absolvenți spre drumul pe care îl vor urma în viață sînt condiționate într-o măsură însemnată de munca desfășurată în această etapă în rîndurile părinților.

În perioada ultimului trimestru se organizează în școală lecții recapitulative, meditații, consultații. Elevii li se cer eforturi mai mari și în munca individuală pe care o desfășoară acasă. Dirigințele, învățătorul, profesorul este dator să-i informeze pe părinți asupra programului școlii, asupra obligațiilor pe care le au copiii.

Și notele primite de elevi trebuie aduse foarte regulat la cunoștința părinților. Carnetul de școlaritate îndiguipe pedagogilor să se aplece în legătură zilnică cu părinții. După nevoie, se pot nota aici și unele observații asupra învățurii și comportării elevilor, arătîndu-se ce trebuie să facă părinții.

Dar nu numai atît. Acum este momentul ca legăturile directe cu părinții, și deosebi cu unii dintre ei, să se intensifice. Este vorba de acei părinți care nu și supraveghează copiii, încurajîndu-le astfel nepăsătoare față de învățatură, de acei care-i obligă pe copii la eforturi prea mari, ce duc la surmenaj sau de acei care-i sustrag de la învățatură, cerîndu-le diverse servicii în familie. Toate aceste atitudini negative ale părinților, care se repercutează defavorabil asupra pregătirii copiilor lor, trebuie combătute. Prilejuri sînt destule: ședințele cu părinții pe clase, discuțiile individuale cu fiecare în parte, vizitele la domiciliu etc. Pornînd de la situația concretă, pedagogii le vor sugera părinților măsurile cele mai indicate.

Bunăoară, acelor părinți care nu și supraveghează suficient copiii trebuie să li se arate că procedează greșit, că au datoria să se intereseze îndeaproape de fiii lor, să asigure ca aceștia să desfășoare o activitate susținută. Pentru a veni în mod concret în ajutorul părinților în această privință pedagogii le pot indica regimul cel mai potrivit pentru elevii acum, în ultimele săptămîni ale anului școlar.

Părinților care cer copiilor lor eforturi prea mari trebuie să li se arate că aceasta li poate împiedica serios de la îndeplinirea sarcinilor cerute de școală. Acestor părinți trebuie să li se atragă atenția că au datoria de a crea copiilor lor, în familie, condiții care să asigure îmbinarea rațională a studiului cu odihna.

Paralel cu lupta pentru rezultate bune la învățatură, pedagogii sînt chemați să se ocupe intens în această etapă de orientarea viitorilor absolvenți ai claselor a VII-a și a

XI-a spre profesiunile corespunzătoare cu preferințele și inclinațiile lor, cu cerințele construcției socialiste. O asemenea orientare se realizează atunci cînd pedagogul își exercită influența pozitivă nu numai asupra elevilor, ci și asupra părinților lor. Se știe, într-adevăr, că unii părinți manifestă șovăială în ceea ce privește alegerea viitoare profesioni a copiilor lor, datorită faptului că nu le cunosc suficient posibilitățile. Alții mai continuă să se ghideze în alegerea profesiei după principii mic-burgheze: „vreau ca fiul meu să aibă o profesiune ușoară, comodă și bănoasă”. Așa se explică afluența mare a unor absolvenți de școală medie în special spre unele facultăți, despre care părinții cred că asigură o asemenea profesiune, deși copiii lor nu au nici o apăsătoare pentru aceasta, sau spre cariera funcționărească. Acești părinți, ca și copiii însuși, trebuie lămurii că atît pentru ei cît și pentru nevoile construcției socialiste e preferabil să se îndrepte spre o meserie direct productivă, în sectorul industriei sau al agriculturii cărora Congresul al III-lea al P.M.R. le vor deschide noi și largi perspective de dezvoltare. Aceste domenii cer tot mai mulți specialiști, tot mai mulți oameni capabili să desfășoare o muncă creatoare, de înaltă productivitate. Iată de ce, discutînd cu elevii și cu părinții problemele orientării profesionale, trebuie să pornim în primul rînd de la perspectivele de dezvoltare ale economiei țării noastre. De la cerințele construcției socialiste.

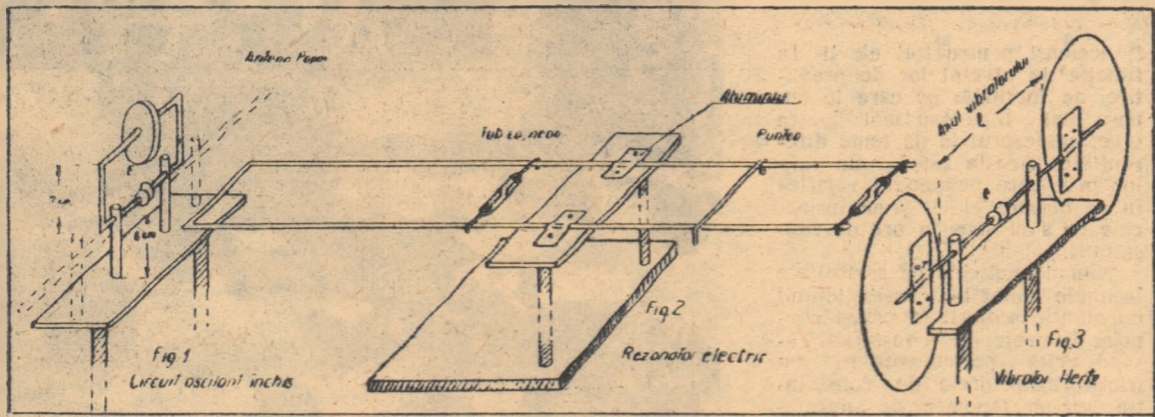
Nu trebuie să uităm însă că fiecare caz cere o soluție deosebită, că nu putem rezolva aceste probleme prin măsuri generale. De aici necesitatea ca discuțiile cu părinții să se poarte nu numai în ședințe, ci și individual, și ca ele să ia în considerare, cu toată grija, situația concretă a fiecărui elev în parte.

În zilele din preajma încheierii anului școlar părinții vor aștepta de la noi sfaturi pentru vacanță. Recomandările pe care le vom face cu acest prilej trebuie să vizeze orientarea copiilor spre preocupări pozitive — sport, lectură, muzică, excursii — într-un cuvînt, cît mai multe activități în aer liber, cît mai multe activități care să-i odihnească, să-i atragă, să le îmbogățească personalitatea, să contribuie la dezvoltarea lor fizică și intelectuală.

Căile și formele prin care pedagogii pot să rezolve cu părinții importante probleme legate de etapa ultimului trimestru sînt multiple și foarte variate. Fiecare pedagog este chemat să folosească larg aceste căi, spre a asigura în acest fel încheierea cu succes a anului școlar.

M. P.

Un dispozitiv construit cu mijloace locale

Deslășurând o muncă creatoare, numeroși profesori de fizică folosesc la lecțiile lor, pe lângă bogatul material didactic pus la dispoziție de I.M.D., și materiale confecționate cu mijloace locale. Profesorul Haralambie Savin, de exemplu, care predă fizica la secția serală a Școlii Medii „Gh. Lazăr” din București, a realizat un dispozitiv foarte folosit pentru demonstrarea experimentală a cunoștințelor din cadrul capitolului „Oscilații și unde electromagnetice” din cursul de fizică pentru clasa a XI-a. Pentru calitățile sale dispozitivul a fost premiat la concursul de material didactic organizat de Ministerul Învățământului și Culturii.

Socotind că mulți profesori de fizică pot realiza și ei, cu ajutorul elevilor, acest dispozitiv, publicăm mai jos un articol în care profl. Savin indică detaliile lui de construcție și de funcționare.

★ Pentru producerea oscilațiilor electrice construim un circuit oscilant format dintr-un condensator cu aer, cu plăcile din aluminiu de 0,5 mm. și raza de 4 cm., un circuit de formă dreptunghiulară (7 X 12,5 cm. din sîrmă de 3,5 mm.) și un eclator E format din două sfere metalice, nichelate, cu raza de 9 mm. Circuitul se sprijină pe două picioare cilindrice de ebonită cu raza de 1 cm. și înălțimea de 8 cm. Ștama de aluminiu permite o ușoară apropiere între plăcile condensatorului, variind ca formă spre trapez. Fig. 1 indică montarea circuitului pe o placă de pertinax (30 X 10 X 0,2 cm.), montată și ea pe o placă de lemn (30 X 40 X 2 cm.), prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 24 cm.). Plăcile condensatorului se fixează prin nituri.

Pentru punerea în evidență a oscilațiilor se construiește un rezonator electric (o punte Lecher, redusă la dimensiunea minimă) din sîrmă de aluminiu de 3,5 mm., avînd laturile mari de 120 cm., o latură mică de 20 cm., iar latura mobilă P (puntea propriuzisă) de 20 cm. plus capetele îndolite în unghi drept, de circa 3 cm. Rezonatorul se montează pe o placă de pertinax (30 X 10 X 0,2 cm.), fixată pe o placă de lemn (30 X 30 X 2 cm.) prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 30 cm.). Ca detector se folosește un tub cu neon, prevăzut cu două fire metalice pentru a permite sprijinirea lui pe laturile rezonatorului conform fig. 2. Un asemenea tub se găsește în comerț, ca piesă componentă la așa-numitul „creion de tensiune”. Presiunea interioară este de cca. 1 mm. coloană de mercur, iar distanța între electrozi de cca. 5 mm.

Construim de asemenea un vibrator Hertz, folosind în acest scop două discuri de aluminiu de 0,5 mm. grosime și cu raza de 10 cm., două vergele de aluminiu de 3,5 mm., cu lungimea de 20 cm. și un eclator format din două sfere metalice nichelate, cu raza de 9 mm. Legătura între un disc și o vergea se face prin intermediul unei mici plăci de aluminiu de 2 X 3 cm., nituită, care permite, la nevoie, luarea carei vergele de-a lungul discului pentru a se obține o anumită distanță l între discuri. Vibrato-

rul este fixat, prin intermediul a două picioare cilindrice de ebonită (r = 1 cm., h = 8 cm.), pe o placă de pertinax de (30 X 10 X 0,2 cm.) montată pe o placă de lemn (30 X 30 X 2 cm.) prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 24 cm.). Deoarece discurile au raza de 10 cm. se vor face taieturi în placă, în dreptul lor, pentru a permite pătrunderea discurilor prin placă (fig. 3).

Realizăm apoi un vibrator de tip Popov, din circuitul oscilant descris la punctul 1, adăugîndu-i o antenă formată din două vergele de aluminiu de 3,5 mm. Lungimea unei vergele va fi determinată în funcție de perioada circuitului oscilant. Fig. 1 arată punctat asocierea lor la circuit. Două picioare cilindrice de ebonită vor susține aceste semlamente la înălțimea eclatorului, și anume în continuarea laturii de jos a circuitului oscilant.

Picioarele de ebonită se montează prin șuruburi, placa avînd găurile necesare, făcute la distanța și locurile corespunzătoare.

Producerea oscilațiilor electrice necesită o bobină Ruhmkorff care produce curentul de înaltă tensiune necesar întreținerii oscilațiilor. Se așează deci bobina pe aceeași placă cu oscilatorul și se leagă poli bobinei cu circuitul oscilant în vecinătatea eclatorului. Distanța între sferile eclatorului fiind de aproximativ 1 mm., se pune în funcțiune bobina. Se constată că scintile de la eclator au aspectul unui coridor electric luminos, spre deosebire de scintile rare ce se obțin di-

rect între poli bobinei în lipsa circuitului oscilant.

Pentru punerea în evidență a oscilațiilor din circuitul oscilant se așează rezonatorul cu latura mică paralel și la distanța de 1 cm. de eclatorului circuitului. Prin încercări se găsește poziția optimă a punții, cînd tubul cu neon prezintă luminozitatea mare fiind la mijlocul rezonatorului. Se îndepărtează rezonatorul la 2, apoi la 3 cm. și se constată că la capete luminozitatea tubului este din ce în ce mai slabă, în timp ce la mijloc este apreciabilă. În această poziție, cuplajul între cele două circuite fiind slab, oscilația din rezonator s-a transformat din oscilație forțată în oscilație liberă (armonică), corespunzînd perioadei proprii a rezonatorului, cînd,

conform condiției de rezonanță, este egală cu perioada circuitului oscilant. În această situație rezonatorul vibrează în jumătate de undă, prezentînd un ventru la mijloc (unde tubul cu neon luminează la maximum) și cîte un nod la fiecare capăt.

Determinarea perioadei rezonatorului, implicînd a circuitului oscilant, se efectuează luînd pentru viteza de propagare a fenomenului oscilator de-a lungul rezonatorului, pe contur, valoarea $v = 3 \times 10^{10}$ cm./sec. Lungimea undei staționare rezultată în rezonator se măsoară de-a lungul sîrmei, adică întregul perimetru al rezonatorului constituie un λ întreg. Aplicăm relația $\lambda = vT$ și obținem perioada T. Experimental am obținut cu elevii $\lambda = 198$ cm. Prin calcul, aplicînd relația $2\pi\sqrt{LC}$, se obține $\lambda = 195$ cm.

Undele electromagnetice se produc cuplînd între poli bobinei vibratorului Hertz. Rezonatorul se așează la distanța de cca. 20-30 cm. de vibrator. De astă dată rezonatorul este întors cu capătul deschis spre vibrator, unde și montăm tubul cu neon. Cautăm poziția optimă a punții P cînd tubul cu neon luminează tare. Construim din sîrmă de 3,5 mm. un nou rezonator corespunzînd numai pînă la puntea P inclusiv. Acest nou rezonator avînd forma de U culcat, montat pe suport în locul primului rezonator, vibrează în sfert de undă. În adevăr întîlnind latura din fundul rezonatorului unda electromagnetice se reflectă și se întoarce spre vibrator; interferînd cu unda ce-l urmează, produce o undă staționară cu ventru în față, spre vibrator, și nod în partea opusă.

Perioada vibratorului se determină măsurînd lungimea rezonatorului (pe contur, două laturi consecutive reprezintă $\frac{\lambda}{4}$).

Aplicînd relația $\lambda = vT$ obținem perioada T. Și în acest caz putem găsi prin calcul valoarea perioadei, folosînd relația $T = 2\pi\sqrt{LC}$. Noi am obținut prin

calcul $\lambda = 207$ cm., iar experimental $\lambda = 208$ cm.

Repetăm experiența precedentă folosînd un vibrator de tip Popov. Constatăm aceleași fenomene. Rezonatorul fiind așezat la distanța de cca. 1 m., cînd luminozitatea tubului cu neon este apreciabilă se decupează antena de la circuit și se constată că tubul cu neon nu mai luminează.

Pentru a se demonstra caracterul polarizat al undei electromagnetice se rotește rezonatorul în jurul axei lui de simetrie. Se constată că luminozitatea tubului cu neon scade pînă la completa extincție, cînd corespunde unghiului de 90° .

Rezultă în mod evident concluzia că acțiunea undei se exercită pe o anumită direcție. Pe altă direcție componenta acestei acțiuni produce efectul respectiv și deci, în caz de perpendicularitate între cele două direcții, componenta fiind nulă, implicînd efectul undei va fi nul. Acțiunea realizîndu-se pe o anumită direcție se numește polarizată și, implicînd, unda se va numi undă polarizată. Fenomenul se va regăsi la lumină.

Eventualele dificultăți care survin se datoresc întrerupătorului automat din circuitul primar al bobinei Ruhmkorff, care, din cauza deteriorării contactelor, poate da scinte neregulate și, implicînd, tensiuni mai scăzute în circuitul secundar.

Dacă distanța de la eclator este prea mare se obțin scinte puternice, iar rezistența eclatorului crescînd mult, oscilațiile sînt foarte amortizate și scade randamentul emisiei (mare parte din energie fiind consumată în efectul Joule-Lenz). Acționînd asupra acestei distanțe (funcționarea fiind oprită) obținem o ameliorare în funcționare, controlată prin luminozitatea tubului cu neon.

Prof. HARALAMBIE SAVIN

Olimpiada de matematică și fizică

An de an crește numărul elevilor care se întrec, cu ocazia tradiționalei olimpiade de matematică și fizică, în ceea ce privește tenacitatea cunoștințelor lor la aceste discipline. Într-adevăr, olimpiadele organizate de Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R. cu sprijinul Ministerului Învățământului și Culturii și al C.C. al Uniunii Tineretului Mun-

tor au devenit un stimul important pentru elevi. Anul acesta la cele trei etape ale olimpiadei (locală, regională și finală) au participat peste 3000 elevi mai mult decît în anul trecut. Aceasta reflectă interesul mare crescut pentru studiul matematicii și fizicii în învățămîntul nostru de toate gradele.

La etapa finală a olimpiadei s-au întrecut în anul acesta la matematică 169 elevi, iar la fizică 213 elevi, dintre care mulți au fost premiați și evidențiați. Printre aceștia găsim și reprezentanți ai școlilor profesionale și ai școlilor de maștri din mai multe regiuni ale țării. Au fost premiați elevi de la Școala profesională din Birlad, de la Școala de maștri din Cimpina, de la școlile medii din Pucioasa, din Curtea de Argeș, din Moreni etc. Multe din școlile ai căror elevi au fost premiați și-au deschis porțile în anii puterii populare și se caracterizează printr-o atmosferă de muncă neobosită, închinată pregătirii unor constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

Probleme scrise și orale pe care le-au susținut elevii participanți la olimpiadă au scos în evidență, printre altele, grija multor profesori de matematică și fizică pentru a lega strîns cunoștințele predate de problemele producției, pentru a-i familiariza pe elevi cu aplicațiile acestor cunoștințe la construcția de aparate, instrumente, motoare, mașini etc. În cadrul lucrărilor practice de laborator la fizică, de pildă, participanții la etapa finală a olimpiadei au dovedit multă îndemnare în efectuarea demonstrațiilor practice. Mulți dintre elevii clasei a X-a au realizat cu ocazia probelor practice demonstrații interesante privind măsurarea intensității curentului în circuit, legarea surselor de curent etc. Ei au dovedit că și-au însușit noțiunile fundamentale despre electricitate și o serie de cunoștințe asupra folosirii acesteia în diferitele ramuri ale industriei și agriculturii.

De remarcat este faptul că atât la matematică cît și la fizică majoritatea celor premiați și evidențiați la toate cele trei etape ale olimpiadei și mai ales la etapa finală sînt elevi ai claselor a XI-a. Acest lucru reflectă pregătirea temeinică a acestor elevi pentru examenul de maturi-

tate, pregătirea lor pentru a îmbrățișa, la absolvirea școlii medii, un domeniu de activitate care să le permită aplicarea și adîncirea cunoștințelor lor de matematică și fizică. În același timp, faptul că aproape 50 la sută din cei premiați și evidențiați la etapa finală a întrecerilor la matematică sînt elevi ai claselor a XI-a reflectă efortul deosebit pe care-l depun profesorii de specialitate care predau la această clasă pentru a-i ajuta pe elevi să-și însușească analiza matematică și geometria analitică și îndeosebi unele elemente de matematică modernă, cum sînt noțiunile elementare despre mulțimi.

Olimpiada de matematică și fizică a marcat în acest an un progres atât în ceea ce privește creșterea numărului participanților, cît și în ceea ce privește alegerea problemelor pentru lucrările scrise, metodele de examinare orală, organizarea timpului liber al participanților. Este însă necesar ca pe viitor filialele S.S.M.F. să se preocupe mai mult de antrenarea la întreceri a elevilor din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maștri. Se impune, de asemenea, o mai judicioasă selecționare a problemelor propuse spre rezolvare la diferitele etape ale olimpiadei. Aceste probleme trebuie să fie avute pe programele de matematică și fizică ale școlilor, să nu depășească nivelul cunoștințelor prevăzute de programă pînă la data cînd se deslășoară întrecerile. Filialele S.S.M.F. au datoria să respecte în mai mare măsură regulamentul de desfășurare a olimpiadelor, să nu supraaprecieze conținutul pregătirii celor propuși să participe la etapa finală, adică intenția de a avea un număr mare de participanți. Profesorii din toate școlile sînt chemați să sprijine în mai mare măsură olimpiadele, propunînd probleme și exerciții destinate probelor ce se dau în cadrul concursului.

Olimpiadele de matematică și fizică au devenit un mijloc important prin care elevii din școlile de toate gradele își afirmă pregătirea și talentul lor la aceste discipline. Merite să contribuie la creșterea unui tineret multilateral instruit, care iubeste știința și tehnica, ele sînt chemate să marcheze, an după an, noi succese în pregătirea pentru viața a viitorilor constructori ai socialismului.

Elevi de la Școala de 7 ani nr. 1 din Reșița, învață, sub conducerea maestrului-instructor, să lucreze la polizor.

O literatură tot mai bună pentru cei mici

Comisia de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor a dezbătut în zilele de 25-27 aprilie a.c., într-o plenară lărgită la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de tineret, muncitori, părinți și numeroși pedagogi, problemele prozei și poeziei pentru copii. Dat fiind că prin menirea ei literatura pentru copii constituie un auxiliar prețios al muncii educative, majoritatea discuțiilor s-au referit tocmai la această problemă — la măsura în care literatura pentru copii reușește să răspundă importanțelor sarcini puse în fața noastră de creșterea viitorilor constructori ai societății socialiste și la ceea ce este de făcut pentru a spori eficiența educativă a lucrărilor literare destinate micilor cititori.

Plenara a subliniat cu deosebită satisfacție însemnatele succese dobândite de literatura noastră pentru copii în ultimul timp. În vitrinele librăriilor și în diferite publicații au apărut numeroase lucrări adresate copiilor, semnate de scriitori ca M. Sadoveanu, T. Arghezi, M. Beniuc, Cezar Petrescu, Marcel Breslașu, Otilia Cazimir, Victor Eftimiu, Nagy Istvan, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu, Miha Dragomir, Nina Cassian, Ion Hobană, Eugen Barbu, Nicuță Tănase, Gica Luteș, O. Pancu-lași, W. Colin, Constantin Chiriță, Tiberiu Utan, Al. Andrițoiu și mulți alții.

Progresele înregistrate de literatura noastră pentru copii în anii regimului de democrație populară se caracterizează în primul rând printr-o nouă și profundă orientare ideologică. Problemele majore ale vieții tumultuoase pe care o trăim, sensurile transformărilor prin care trece societatea noastră și-au găsit în cea mai mare parte locul cuvenit în creația literară pentru copii. Scriitorii contribuie astfel la educarea micilor cititori în spiritul unei stricte legături cu problemele vieții, ale actualității de zi cu zi. Copiii găsesc din ce în ce mai multe poezii bune, emoționante și convingătoare care vorbesc despre partidul nostru drag. Versuri ca cele închinete de M. Beniuc, M. Breslașu, Al. Andrițoiu sau Tiberiu Utan partidului sunt de natură să trezească în sufletul micilor cititori puternice sentimente de dragoste și de prețuire pentru acela cărui i se datorăm toate înfăptuirile dobândite în patria noastră.

Cartea educă

Un bogat conținut ideologic și politic, o formă accesibilă, care să țină seama de specificul de vîrstă al cititorilor, claritatea, măiestria artistică, sint condiții fără de care literatura pentru copii nu-și poate atinge telurile ei educative. Discuțiile purtate în plenară au acordat atenția cuvenită fiecărei din aceste condiții. Au fost amintite numeroase exemple de lucrări literare care prin conținutul lor de idei, prin mesajul etic pe care-l transmit, prin învățămintele pe care le cuprind aduc o contribuție de seamă la educarea viitorilor constructori ai societății socialiste. Astfel de lucrări cum sînt de pildă „Cei de la Crisanta” de Gica Luteș, „Muzicuța cu schimbător” de Nicuță Tănase,

Una din datoriile literaturii contemporane pentru copii este aceea de a cultiva în sufletul micilor cititori dragostea pentru patria noastră socialistă. Sentimente profund patriotice vibrează pe coarda lirică a unor poeți ca Mihai Beniuc, Otilia Cazimir, Marcel Breslașu, Victor Tulbure, Veronica Porumbacu ș.a. Viața din organizația de pionieri, viața din școală și viața din familie, ca factori care influențează educația comunistă a copiilor, au intrat temeinic în preocupările scriitorilor. O dovedesc din plin cărțile „Muzicuța cu schimbător” și „Acțiunea P. 1500” de Nicuță Tănase, „Cartea cu ochi albaștri” de Octav Pancu-lași, „Seri albastre” de Costache Anton, „Cei de la Crisanta” de Gica Luteș, „Cîntece de pionier” de Marcel Breslașu, „Indemn” de Titel Constantinescu.

La fel ca și în celelalte compartimente ale literaturii pentru copii, în basme și în romanele de aventuri au apărut teme noi, tratate prin prisma unei concepții noi. Feții frumoși nu mai sînt tradiționali prinți de altă dată, iar împărații, cu toată suita lor, sînt zugrăviți așa cum erau în realitate — cruzi, proști și nedrepti.

Participanții la dezbaterile plenarei au arătat însă că mai sînt numeroase teme importante care nu sînt abordate decît rareori de scriitorii. Teme ca aceea a construirii vieții noi în patria noastră, a muncii de pe marile șantiere, din fabrici sînt prea puțin ogîndite în literatură. Prea puține sînt lucrările care zugrăvesc în pagini emoționante chipuri de eroi uteciști și comuniști din ilegalitate, episoade dramatice ale luptei împotriva cotropitorilor fasciști, sau activitatea de folos obșteșc și munca patriotică a pionierilor. Se scriu încă foarte puține romane cu teme sportive, deși educația fizică și sportul, care constituie de altfel una din marile pasiuni ale copiilor, fac parte integrantă din educația comunistă. Problema relațiilor dintre băieți și fete este de asemenea în mod nejustificat ocrotită de scriitorii. Pedagogii care au luat cuvîntul la tribuna plenarei i-au invitat pe scriitorii să vină în școală, să stea mai mult între copii, să le cunoască mai bine viața, preocupările, gândurile, pentru că numai așa își vor putea alege temele care le sînt cele mai apropiate, cele mai dragi acestora.

„Cartea cu ochi albaștri” de O. Pancu-lași, „Cîntece de pionier” de Marcel Breslașu, „Muntele cu trei cocoșe” de Szemler Ferenz, „Trenul trebuia oprit” de Lida Colea, „August de foc” de Mircea Mohor, îi învață pe copii să iubească partidul, să-și îndrăgească patria, să fie gata la nevoie să-și jertfească viața pentru ea, să prețuiască și să stimeze colectivul din care fac parte, să fie cinștiți, sinceri, demni și curajoși, să lupte împotriva asupritorilor de orice fel, să urască exploatarea și războiul. Basme cum sînt cele ale lui Călin Gruia, Vladimir Colin, Mehesh Gheorghe și Viorela Huber își propun să-i învețe pe copii alfabetul unei noi etici sociale și al unei noi concepții despre lume.

Cu ajutorul imaginii artistice, al fantasticului și miraculosului, copiii află că în lupta între bine și rău, între dreptate și nedreptate, omul adevărat trebuie să se situeze întotdeauna de partea binelui și a adevărului.

Printre sarcinile educative care stau în fața literaturii destinate copiilor se află și aceea de a cultiva în sufletul lor curajul, perseverența, îndrăzneala, dirzenia, vigilența în apărarea bunurilor cucerite de poporul nostru. Acestei sarcini îi răspunde literatura de aventuri reprezentată prin cărți ca „Întoarcerea pescărușului” de Vladimir Colin, „Atac la obiectivul 112” de Haralamb Zîncă, „Peștera albastră” de Mehesh Gheorghe etc.

Poezia pentru copii are menirea de a le forma celor mici gustul și sensibilitatea poetică, de a-i ajuta să înțeleagă frumosul din viață și să-l prețuiască. Poezii care-și îndeplinesc cu cinste această misiune se află nenumărate în creația lui Tudor Arghezi, a Otiliei Cazimir, a lui Cicerone Teodorescu, a lui Miha Dragomir, a lui Florin Mugur etc. Dar îndeplinindu-și această menire poezia, ca și celelalte genuri, comunică de asemenea micilor cititori idei și învățăminte. Din viața albinelor, de pildă, T. Arghezi reconstituie în „Prisaca” un minunat exemplu de viață colectivă în care hărnicia, solidaritatea, atitudinea severă față de leneși sînt la loc de cinste. Prin „Bondocel își alege o meserie”, Marcel Breslașu, reușește să trezească în sufletul copiilor sentimente de adîncă prețuire pentru munca fizică și intelectuală.

Oamenilor care construiesc o societate nouă, eliberată de exploatare, le este specific optimismul, atitudinea stenică în fața vieții. Această trăsătură trebuie să fie cultivată și în sufletul copiilor. Scriitorii ca Marcel Breslașu, O. Pancu-lași, Nina Cassian, Cicerone Teodorescu, Gelu Naum, au făcut loc din plin satirei și humorului în poeziile lor, „Prințul Miorlau” sau „Domnișoara Brînză mare” îi fac pe copii să ridă, dar îi obligă și să adopte o atitudine critică față de personajele zugrăvite în astfel de poezii.

Fie că e vorba de versuri, fie că e vorba de proză, de romane de aventuri, de basme sau de o simplă schiță, lucrările scrise pentru micii cititori trebuie să slujească educației comuniste a copiilor. Din păcate, însă, scriitorii pentru copii nu au în permanență în atenție această problemă. Așa se întâmplă că mai apar încă lucrări literare fără valoare educativă sau cu idei confuze, care sînt de-a dreptul dăunătoare procesului de educație a tinerei generații. Plenara a arătat că în publicațiile pentru copii se mai întîlnesc încă versuri și povestioare cu idei banale, care tratează probleme minore. Unele basme ale Viorelei Huber, de exemplu, le înfățișează copiilor împărați blinzi și plini de înțelepciune, iar „Singer vinătorul” de Vladimir Colin îi duce pe micii cititori la concluzia că oamenii trebuie să se înfrățească cu fiarele pămîntului. În „La miezul nopții va cădea o stea” de Theodor Constantin, războiul antifascist este privit printr-o prismă obiectivistă, ca o întrecere sportivă amicală între două tabere, fără să se sublinieze caracterul adînc criminal al agresorilor fasciști. În același sens, plenara a subliniat greșelile ideologice din „Fiul lui Monte Cristo”, în care circulă o sumedenie de pușlamale privity cu simpatie și înțelegere. În poezia „Lada”, din volumul „Bună dimineața lume”, Mioara Cremene privește istoria ca pe o îngrămădire de fapte pe care

La „Librăria copiilor”.

le poți scoate la împlinire dintr-o ladă de zestre.

În strînsă legătură cu valoarea educativă a literaturii pentru copii se ridică problema luptei împotriva didacticismului, adică a modului neliterar, neartistic, didacticist în care unii scriitori înțeleg să-i învețe pe copii ce e rău și ce e bine. Din nefericire și scriitorii cu experiență, cum sînt Nina Cassian sau Călin Gruia, în loc să se străduiască să-i convingă pe copii prin simpla desfășurare a narațiunii, prin pășaniile personajelor, preferă uneori dădăceala, morala directă lipsită de valoare artistică și de putere de

convingere. Înțelegerea justă a acestei probleme este deosebit de importantă. Morala searbădă, neconvingătoare nu are alt efect decît acela de a-i plictisi pe copii, după cum o carte din care micii cititori nu desprind nici o idee, nici o îndrumare, nu ajută cu nimic munca educativă și deci nu-și justifică existența. De aceea sînt necesare acele cărți care, fără a aluneca spre didacticism, reușesc, prin intermediul unei acțiuni captivante sau al unor imagini realizate din punct de vedere artistic, să le transmită copiilor învățăminte, să le formeze convingeri comuniste.

Accesibilitate și claritate

Pedagogii participanți la discuții au arătat că una din condițiile indispensabile literaturii pentru copii este accesibilitatea. Dar și această condiție este deseori încălcată. Deși sub titlul dat de Mioara Cremene volumului „Bună dimineața, lume” se află mențiunea: „Versuri pentru copii de orice vîrstă”, sînt în acest volum versuri pe care nu le înțeleg nici oamenii mari. Miha Dragomir realizează în „Sălcile” sau „La fund” imagini foarte frumoase, dar e discutabil în ce măsură copiii reușesc să le pătrundă sensul. Exemplele se pot înmulți cu „Mate Strana” de I. Hobană, „Balada cu Bucur Ciobanul” și cea frumoasă Dimboviță” de Cezar Drăgoi, „Bob auriu” de Tudor George, unele versuri din „Bondocel își alege o meserie” și „Prințul Miorlau” etc.

În raport direct cu accesibilitatea se află necesitatea clarității literaturii scrise pentru copii. Ideile, forma pe care o îmbracă această literatură trebuie să fie clare, inteli-

gibile. Copiii resping lecturile greoaie, întortochiate, neatrăgătoare. Ce pot spune unui copil, de exemplu, divogații ca cele din „Bob auriu” de Tudor George sau „Inimioara de turtă dulce” de Mioara Cremene? Poezii și scriitorii ar trebui să se gîndească mai mult la vîrsta celor pentru care scriu și la puterea lor de înțelegere.

Se pare că la unii scriitori mai dăinuie încă acea concepție dăunătoare după care literatura pentru copii nu presupune prea multă exigență pentru realizarea artistică. Participanții la plenară au criticat cu asprime neglijența unor scriitori față de realizarea artistică a lucrărilor lor. Versuri ca cele închinete de Galia Pislărașu strîngerii de fier vechi, de exemplu, simple rînduri prozaice înșirate unele sub altele, nu vor reuși să trezească nici o emoție copiilor și nu vor folosi la nimic. Grija pentru forma artistică a literaturii destinate copiilor trebuie să fie tot atît de mare ca și aceea pentru literatura destinată oamenilor maturi.

Cîteva aspecte concrete

Între creatorul de literatură pentru copii și cititorii există de obicei un intermediar. Acest intermediar este de cele mai multe ori educatorul, învățătorul, profesorul. El îl îndrumă pe micul cititor spre o anumită carte, îl ajută să desprindă sensurile ei profunde, să-și însușească ideile ei cele mai prețioase. Și tot el este acela care în munca de fiecare zi, simte nevoia sprijinului prețios pe care îl reprezintă pentru educația literaturii beletristică. Iată de ce pedagogii participanți la plenară au pus în discuție numeroase aspecte concrete ale muncii cu cartea ei au arătat că este nevoie de mai multe cărți pentru preșcolari, cu ilustrații grăitoare, cu povești în imagini. Sînt necesare mai multe versuri închinete marilor evenimente pe care le sărbătorește poporul nostru. Copiii recită cu multă plăcere astfel de versuri la diferite serbări, dar nu găsesc atîtea cite ar voi. Ar fi bine venită o antologie de poezii pe vîrste școlare.

În manualele școlare pentru clasele mici se simte nevoia unor povești scurte, simple, dar cu idei valoroase și cu o înaltă ținută artistică. Astfel de povestiri se găsesc însă destul de greu, pentru că scriitorii nu au dat încă suficientă atenție acestui gen de literatură. S-a scris prea puțin teatru pentru

copii. Școlarii le place să joace scenele, piese mici într-un act, — dar nu găsesc decît rareori și de aceea folosesc improvizații, care adesea au un conținut îndoielnic.

Dezbaterile Plenarei Comisiei de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor au avut în permanență în centrul atenției rolul important pe care-l joacă literatura în opera de educare a tinerei generații. Alături de scriitorii, pedagogii au cercetat în adîncime, cu migală, cu dragoste și cu adînc interes multiplele laturi și aspecte ale acestei probleme.

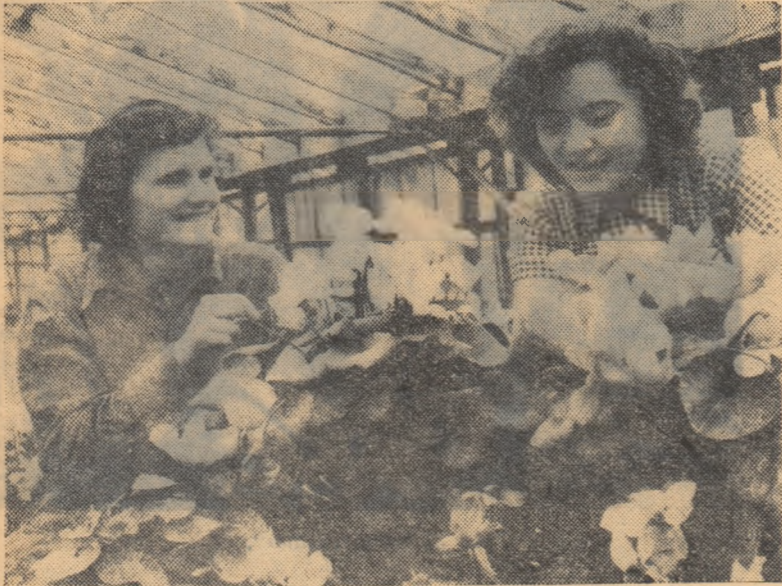
Grija caldă pentru felul cum vor crește copiii de astăzi a însuflețit pe fiecare din participanții la discuții. Ei au subliniat necesitatea de a se îmbogăți literatura pentru cei mici cu idei majore, menite să sădească în inimile lor atașamentul profund față de idealurile care călăuzesc lupta clasei muncitoare, de a se îmbunătăți conținutul forma artistică a cărților adresate copiilor, de a se realiza o literatură plină de vigoare epică și de lirism, emoționantă și convingătoare.

Fără îndoială că seriozitatea și temeinicia cu care au fost discutate problemele își vor dovedi în scurt timp rodnicia în noi și numeroase pagini de literatură, din care copiii vor învăța, îndrăgind-o, cum trebuie să fie și să se poarte pentru a deveni oameni adevărați.

VICTOR OCTAVIAN

Învățământ profesional și tehnic

Practica de producție în serele de la Mureșeni (Regiunea Autonomă Maghiară) se desfășoară într-un decor deosebit de frumos

Artiști ai lucrărilor în lemn

Multe din mobilele moderne, cu o linie zveltă și elegantă, lucrate în culori deschise și captonate în tonuri pastelate care împodobesc acum locuințele oamenilor muncii au ieșit din mâinile meșterilor artiștilor fabricii „Gheorghe Doja” din Arad. Calitatea produselor realizate aici a cîștigat aprecierea unanimă nu numai a cumpărătorilor din țară, ci și a specialiștilor care le-au văzut la diferite expoziții internaționale. Alături de prețioșii muncitori de la „Gh. Doja” au lucrat la fabricarea mobilelor, în atelierele de producție ca și în atelierul școlii de tâmplărie, numeroși ucenici care se formează ca adevărați artiști ai lucrărilor în lemn.

Sub îndrumarea maștrilor-instructori Ștefan Toth și Victor Aldea, ucenicii anului I, care mai ieri deprindeau încă tainele dăltuirii și rindeluirii, au și început să execute lucrări migăloase, care cer atenție și pricepere. Tineri ca Teodor Savu, Cristian Vasilescu, Gheorghe Suciu execută de pe acum pe lângă taburete, mese, dulapuri și alte lucrări complicate.

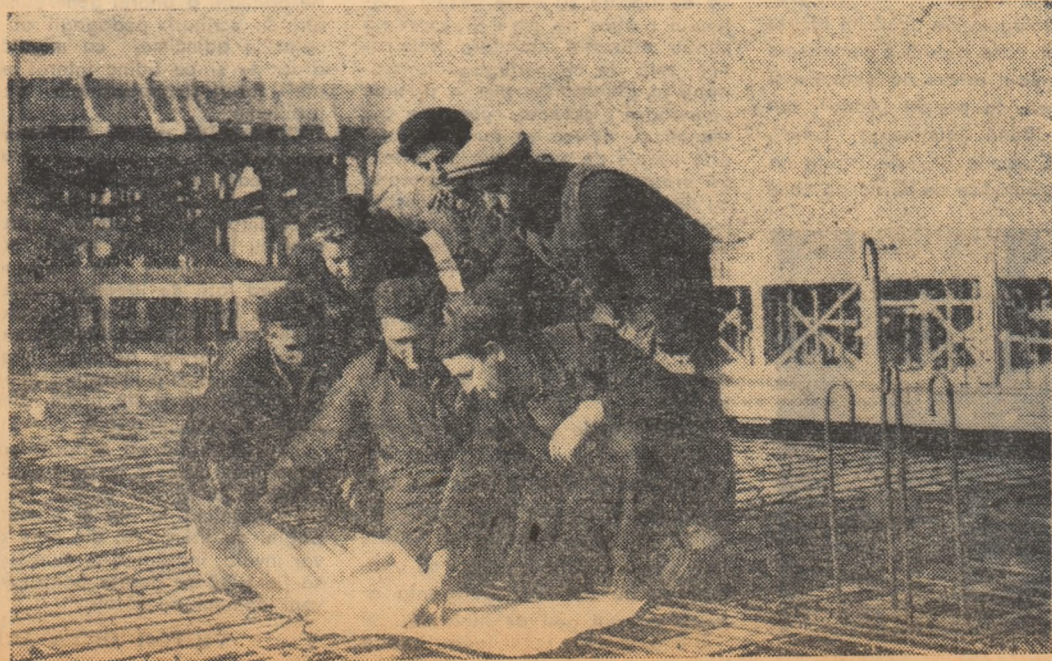
Tot ce se vede în atelier este executat de mâinile ucenicilor. Și nu numai ce se găsește în atelier, ci mobilierul întregii școli este executat de ei: băncile, dulapurile și vitrinele cabinetelor școlare, biblioteci și mesele de șah ale clubului, buletul școlii, în care s-a introdus autodeservirea completă. Școala apare astfel ca o adevărată expoziție permanentă a îndemnării și bune pregătiri profesionale a ucenicilor.

Tot sub conducerea maștrilor Ștefan Toth, care este în același timp șeful unității a II-a a fabricii, ucenicii din anii II și III execută lucrări din planul de producție, contribuind la realizarea angajamentelor luate de colectivul întreprinderii în cînstea celui de al III-lea Congres al partidului. Zeci de lucrări — lololii-pat, camere combinate, mese, biblioteci, etajere — adevărate lucrări de artă, executate de ucenici în noile apartamente ale blocurilor muncitorești, înfrumusețind și mai mult viața locatarilor lor.

Intrecerea între brigăzile ucenicilor Ioan Stan, Tibetriu Kalmar, Gheorghe Herbei, Dumitru Gheorghiu și alții aduce zilnic întreprinderii economii și beneficii peste plan. Succesul deosebit al ucenicilor este o garanție pentru viitor. Ucenicii fruntași în întrecerea desfășurată în cînstea celui de al III-lea Congres al partidului vor deveni mine, fără îndoială, muncitori fruntași în producție.

AL. S. IONESCU

Sub îndrumarea maștrilor și șefilor de brigadă, ucenicii constructori de la Școala profesională T.R.C.L. din Craiova aduc o contribuție importantă la clădirea noilor blocuri din centrul orașului

Practica în grădina fermei didactice

Practica elevilor din școlile agricole în grădina de legume ridică probleme deosebite față de practica în cultura mare. Majoritatea lucrărilor se efectuează aici individual și cer un control și o îndrumare permanentă din partea profesorului de specialitate. De aceea este indicat ca practica viitorilor legumicultori să se desfășoare cu precădere în ferma didactică a școlii.

Experiența pe care am acumulat-o în decursul celor patru ani de cînd conduc practica ucenicilor în grădina de legume mi-a dovedit că, pentru a putea îndruma efectiv pe aceștia în lucrările lor individuale, trebuie să-i repartizezi în grupe care să nu cuprindă mai mult de 12—15 tineri. Fiecăreia din aceste grupe i-am dat în primire o suprafață de cca. 5 ha. grădină, plus 0,5 — 1 ha. culturi experimentale și cîmp fitotehnic. Întrucît nu dispun pentru fiecare lot de un grădinar cu cunoștințe corespunzătoare pregătirii ucenicilor, folosesc ca ajutoare în îndrumarea grupelor elevi-maștri.

Un prim avantaj al practicii desfășurate pe terenul fermei didactice este faptul că ea se poate încadra perfect în programul zilnic de 6 ore, cît este prevăzută practica pentru anul II. Totodată, instruirea se poate realiza în mod sistematic, începînd cu notarea în caletele de practică a regulilor de protecție a muncii obligatorii pentru lucrările care urmează a fi executate, a planului de producție al grădinii pe culturi și suprafețe, producție medie la hectar și producție totală, precum și a planului de desfășurare a practicii, cuprinzînd pe termene calendaristice toate lucrările ce se vor executa în cursul ei.

Inițial am organizat practica zilnică normînd-o în raport cu cele 6 ore de muncă ce trebuiau prestate de ucenici. Fiecarui uce-

nic din grupă i-am repartizat o suprafață egală de teren din fiecare cultură. Ulterior am constatat că această repartizare are neajunsul că, datorită specificului muncii în grădină, trebuia să desemnez aproape în fiecare zi 2—3 ucenici pentru lucrări cu caracter general, nelegate de suprafața de teren repartizată lor (de pildă transportul de răsăd, instalarea pompei de irigație etc.). De aceea, anul acesta am împărțit suprafața fiecărei culturi nu la 12 ucenici, cîți are grupa, ci la 10. Astfel rămîn disponibili în fiecare grupă cîte doi ucenici, care sînt utilizați la lucrări cu caracter special sau pe parcelele afectate celor care lipsesc într-o anumită zi.

Fiecare ucenic a hașurat pe schița grădinii din calețul de practică suprafața de teren care i-a fost repartizată lui. Pe teren, parcelele sînt marcate cu numele ucenicilor cărora le-au fost repartizate, ceea ce ușurează foarte mult controlul calității lucrărilor chiar cînd ucenicii nu sînt de față.

Afară de unele lucrări care se efectuează numai în comun — cum sînt săpatul, plantatul etc. — restul lucrărilor se execută individual, de către fiecare ucenic, pe suprafața lui de teren. Toate lucrările sînt planificate dinainte, astfel încît dimineața, cînd începe o nouă zi de muncă, fiecare ucenic știe unde și cît va munci în ziua respectivă. O dată cu planificarea de cu seară a lucrărilor ce se vor executa a doua zi, explicit datele tehnice și modul de lucru în ce privește planta respectivă.

Recepționarea lucrărilor o efectuez cu cca. 10—15 minute înainte de terminarea muncii. Dacă lucrarea este efectuată total defectuos, dovedind neglijența ucenicului, acesta trebuie să o refacă. dar nu în timpul afectat desfășurării practicii, ci în tim-

pul sau liber. Această măsură, pe care nu sînt obligat decît rareori să o iau, face să crească atenția și grija fiecărui ucenic față de munca prestată.

Organizată în acest fel, practica asigură, pe lângă cunoașterea temeinică de către fiecare ucenic a tuturor lucrărilor executate în grădina de legume și a specificului operațiilor tehnico-economice auxiliare, o recoltă medie care înțrece cu 10—40% recolta planificată la principalele culturi. Astfel, în anul trecut am obținut la ceapă, unde aveam planificate 2400 kg., o recoltă de 3.837 kg., la roșii 6.444 kg. față de 6.000 kg. planificate, la mazăre 459 kg. față de 400 planificate etc.

Deosebit de important este însă faptul că printr-o astfel de organizare practica se poate desfășura în totalitatea ei conform unui program stabilit, că ucenicii se obișnuiesc să răspundă de munca lor, primind fiecare parcele de producție și unelte de muncă necesare, că rezultatul muncii poate fi cunoscut pe parcurs, chiar înainte de recoltare, prin compararea parcelelor. Calitatea muncii prestate de ucenici în aceste condiții este superioară, datorită spiritului răspunderii personale, iar ei sînt mai bine pregătiți pentru munca în grădinile de legume ale gospodăriilor colective, care se desfășoară în mare măsură după aceleași procedee. Foarte important este și faptul că la lucrările efectuate astfel se pot organiza întreceri socialiste pentru dezvoltarea atitudinii comuniste față de muncă a ucenicilor, căci obiectivele sînt concrete, iar calitatea lucrărilor ușor de verificat prin simpla comparare a dezvoltării plantelor din diferite parcele.

Ing. IOAN OLIMPIU LUCA
Centrul școlar agricol nr. 1
din Turda

Probleme actuale ale școlilor de construcții

Nu de mult, Cabinetul metodic din București pentru învățământul profesional și tehnic a organizat un schimb de experiență între cadrele didactice din școlile profesionale de construcții din București, Craiova, Ploiești, Constanța și Glurgiu. Principalele obiective urmărite în cadrul acestui schimb de experiență s-au referit la îmbunătățirea instruirii practice a ucenicilor pe șantier, la metodele de predare a obiectelor de cultură tehnică specială, precum și la popularizarea experienței pozitive în munca educativă.

Tov. Petre Ene, director-adjunct al Centrului școlar de construcții din București, a prezentat un referat cu privire la experiența organizării și desfășurării practicii în producție. Referatul a scos în evidență principiile care au stat la baza organizării practicii, la formele și metodele de instruire practică la Centrul școlar de construcții. În mod deosebit s-a accentuat asupra faptului că în sectorul construcțiilor cea mai bună formă de practică este aceea a organizării ucenicilor în brigăzi sub conducerea unui maștru-instructor sau a unui muncitor de înaltă calificare.

Participanții la schimbul de experiență au vizitat șantierele de construcții unde fac practică ucenicii — filatura „Dacia” din București și fabrica de tăbăcărie minerală Jilava. Astfel ei au putut vedea formele concrete de organizare a practicii în producție a ucenicilor și rezultatele obținute în această direcție.

Din discuțiile purtate pe marginea referatului și a constatărilor pe teren s-au desprins importante

concluzii cu privire la necesitatea unui control permanent al desfășurării practicii de către profesorii de specialitate. Numeroși participanți la schimbul de experiență au subliniat importanța caletului de practică în alcătuirea cărului ei au cerut să se pună accentul pe explicarea clară și documentată a procesului tehnologic, astfel încît caletul să nu prezinte numai o simplă însușire a lucrărilor efectuate de ucenici. De asemenea, s-a arătat necesitatea preocupării pentru asigurarea unor lucrări cit mai variate, care să satisfacă cerințele programei de instruire practică la anii II și III.

În partea a doua a schimbului de experiență s-au ținut lecții deschise de cultură profesională. Discuțiile purtate pe marginea lor au ridicat o serie de probleme cu caracter metodic pentru rezolvarea cărora s-au propus cîteva soluții valoroase.

Astfel, a fost larg dezbătută problema metodică a lecțiilor de specialitate care se desfășoară în mai multe ore consecutive (2—5 ore). S-a subliniat importanța dozării materialului fiecărei ore în așa fel încît ea să reprezinte, pe cît posibil, o unitate independentă. În acest caz fixarea cunoștințelor se va realiza parțial după fiecare oră de curs, urmînd însă ca la terminarea ultimei ore să se asigure o fixare a cunoștințelor din întreaga temă predată.

Ultima parte a schimbului de experiență a fost consacrată discutării referatului prezentat de tovarășul S. Macri, director adjunct al Centrului școlar de construcții din București, intitulat „Din experiența organizării muncii cultural-educative”. Discuțiile pe marginea acestui referat s-au oprit, în special, la găsirea celor mai bune forme de educație pe șantier, arătîndu-se și în acest domeniu superioritatea instruirii în brigăzi ai căror șefi sînt muncitori înaintați, cu un nivel politico-ideologic ridicat, cu o înaltă ținută morală.

Toți participanții la schimbul de experiență au scos în evidență rezultatele pozitive ale acestuia în răspîndirea metodelor înaintate de organizare a practicii pe șantier, pentru ridicarea la un nivel mai înalt a desfășurării procesului instructiv-educativ în școlile profesionale de construcții.

Ing. E. CUPFER

Corul și orchestra Școlii de 7 ani nr. 156 din cartierul Militari al Capitalei.

„Biblioteca în slujba construirii socialismului“

Convorbire cu tov. M. Ioniță, șeful secției de învățământ și cultură a raionului Răcari

Au trecut câteva luni de la instituirea concursului „Biblioteca în slujba construirii socialismului” care urmărește orientarea activității bibliotecilor în spre sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste prin răspândirea largă a literaturii social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și a beletristicii realist-socialiste, prin atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la oraș și sate și a tineretului și prin permanentizarea lor ca cititori. Concursul a antrenat și un mare număr de învățători și profesori, care activează în special în bibliotecile sătești. În legătură cu activitatea cadrelor didactice în domeniul răspândirii cărții în mase cât mai largi, gazeta noastră a adresat câteva întrebări tovarășului Gh. Ioniță, șeful Secției de învățământ și cultură a Sfatului popular al raionului Răcari. Publicăm răspunsurile primite.

— Care este situația bibliotecilor în raionul dumneavoastră?

— Raionul Răcari are o bibliotecă raională, 7 biblioteci comunale și 22 biblioteci sătești. Fondul de cărți al acestor biblioteci depășește cifra de 80.000 și este în permanentă creștere, deoarece primim aproape în fiecare săptămână cărți noi.

— Ce ne puteți spune despre activitatea cadrelor didactice în domeniul popularizării cărții?

— În majoritatea bibliotecilor din raionul nostru învățătorii și profesorii desfășoară o susținută muncă de difuzare a cărții în mase cât mai largi de oameni ai muncii. Cei mai mulți sunt bibliotecari voluntari în cele 22 de biblioteci sătești. În afară de munca tehnică, de clasificare și evidențiere a cărților, cadrele didactice organizează numeroase acțiuni de popularizare a cărții: recenzii, sim-

poziwane, procese literare, consfătuiri cu cititorii. Cadrele didactice din comuna Răcari, de exemplu, au organizat de curând un simpozion pe tema „Chipul lui Lenin în literatură”. Învățătorii din comuna Ghimpați au prezentat recenzii ale romanelor „Setea” de Titus Popovici și „Moromeții” de Marin Preda. Biblioteca din comuna Poiana a organizat o consfătuire pe tema „Cartea agrotehnică”. Acțiunile de acest fel se împletesc cu lecturi din diferite opere literare. Am urmărit în mod special ca acțiunile inițiate pe linia bibliotecilor să fie strâns legate de problemele care se pun în fața țărânilor muncitoare din raionul nostru în etapa actuală.

— Ce rezultate s-au obținut până acum în cadrul concursului?

— La concursul „Biblioteca în slujba construirii socialismului” s-au înscris toate bibliotecile din raion. La sfârșitul primului trimestru erau antrenate 5073 cititori și s-au difuzat 28.017 cărți. O activitate foarte rodnică desfășoară bibliotecile comunale. Din totalul cititorilor permanenți înregistrați în primul trimestru 2272 revin acestor biblioteci. Ele au îndeplinit cu mult înainte de termen prevederile regulamentului concursului pe întreg semestrul I. Numai biblioteca comunală a căminului cultural din comuna Butinaru, de exemplu, a înscris 403 cititori. Rezultate bune au obținut și bibliotecile sătești, care au înscris în primul trimestru 2300 cititori și au difuzat peste 10.000 de cărți.

S-au evidențiat în această muncă învățătorii și profesorii Teofil Păunescu, Paul Pogiescu, Viorica Halunga, Victoria Dan care activează la bibliotecile sătești din Poiana, Joița, Urziceanca, Ghimpați.

(din „Srednee spezialnoe obrazovanie”) ș.a.

La rubrica „Învățământul politehnic” se publică referate despre articolele „Brigăzile de elevi din colhozuri și sovhozuri reprezintă baza instrucției în producție” (din „Sovetskaia Pedagoghika”), „Întreprinderile productive cu gospodărie chibzuită de pe lângă școli” (din „Narodnoe obrazovanie”), „Cu privire la organizarea vizitelor în întreprinderile productive” (din „Politehniceskoe obucenie”), „Despre pregătirea psihologică a elevilor pentru munca în agricultură” (din „Biologhii v Șkole”) etc.

Se găsesc de asemenea în revistă referate despre numeroase alte articole apărute în revistele „Doșkolnoe vospitanie”, „Fizica v Șkole”, „Gheografiia v Șkole”, „Prepodavanie istorii v Șkole”, „Voprosi psihologhii” ș.a.

Concurs

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

1) Profesor la disciplina de termotehnică și mașini termice.

2) Conferențiar la disciplina tehnologia pielii, blănurilor și extractelor tanante.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte:

copie legalizată de pe diploma de stat;

copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe;

copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;

lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;

certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) unde candidatul își are funcția de bază;

memoriul de activitate didactic-științifică, semnat de candidat;

autobiografia.

Este bine sa asiste parinții la lecții?

În dorința lor de a stimula interesul elevilor pentru învățură și de a obține rezultate cât mai bune în activitatea instructiv-educativă, numeroase cadre didactice se străduiesc să găsească metodele cele mai potrivite de muncă, dau dovadă de inițiativă și se orientează în mod just în problemele concrete ale procesului de învățământ, în rezolvarea cărora atrag și pe părinții elevilor.

Unele cadre didactice însă, care nu chibzuiesc suficient asupra rostului și consecințelor fiecărei măsuri folosite de ei în munca cu elevii, ajung uneori să aibă „inițiativă” neindicată. O asemenea „inițiativă” este aceea de a-i invita pe părinți, îndeosebi pe cei ai elevilor rămași în urmă la învățură, să asiste la lecții.

Acest procedeu nu aduce însă nici pe departe rezultatele scontate de către învățătorii sau profesorii respectivi. Ba s-ar putea chiar să aibă efecte cu totul contrarii. În primul rând, prezența părinților în clasă face ca lecția să nu se desfășoare într-o atmosferă normală,

distrage atenția elevilor și creează chiar pentru învățător sau profesor un climat nefavorabil.

Pe de altă parte, cei mai mulți părinți nu au pregătirea de specialitate și pedagogică necesară, spre a putea aprecia în mod just munca învățătorului sau profesorului și străduințele sale pentru o mai bună instruire a elevilor. Ei ar putea totodată să tragă concluzia falsă că

căpăta o impresie greșită despre copilul său și se va simți chiar într-o situație neplăcută.

Alții, dimpotrivă, știind că părinții lor vor asista la lecție, se pregătesc în mod special vrind să le dovedească acestora că ei sînt elevi mai buni decît îi apreciază învățătorul sau profesorul. Fără îndoielă că în acest caz părințele va rămîne cu impresia falsă că învățătorul

vitarea părinților să asiste la lecții este un procedeu greșit care poate să dăuneze relațiilor dintre școală și familie, ca și aprecierii juste a cunoștințelor elevilor.

Tot așa de greșită este și practica unor diriginți de a organiza ore educative sau adunări cu participarea laolaltă a elevilor și a părinților și care procedează în fața acestora la analiza activității profesorilor clasei, ceea ce este în dauna prestigiului și autorității acestora.

Mai indicat ar fi ca problemele pe care le ridică situația la învățură și disciplina elevilor să fie discutate în mod separat cu părinții. În cazuri deosebite aceștia pot să participe individual la o discuție cu dirigințele sau cu profesorii.

Oricare ar fi însă procedeele folosite cadrele didactice trebuie să analizeze, înainte de a le aplica, dacă acestea sînt cele mai indicate și dacă efectul lor este pozitiv, prevenind astfel situațiile care pot duce la rezultate contrarii celor așteptate.

M. COSTIN

COMENTARIU

Învățătorul sau profesorul nu se ocupă îndeajuns de copiii lor, că acordă mai multă atenție altora sau că nu îi apreciază așa cum se cuvine.

Prezența părinților în clasă poate exercita în același timp o influență dăunătoare asupra copiilor lor. Unii, care sînt mai emoțivi, dau dovadă de timiditate și nu mai participă la lecție la fel de activ ca de obicei sau pot să dea răspunsuri eronate, chiar dacă au pregătit lecția. În atare situație părințele va

sau profesorul îl subapreciază pe copilul său, că acesta e un elev bun dar este „persecutat”. Acest lucru poate să trezească chiar nemulțumire la unii părinți față de profesorii fiilor lor, în loc să-i ajute pe aceștia în rezolvarea problemelor instructiv-educative și în ridicarea nivelului la învățură al școlilor.

În oricare din aceste situații părinții sînt expuși să-și formeze o părere inexactă despre copiii lor. După cum se vede, în-

duc un element cu totul nou: posibilitatea redistribuirii spațiilor interioare prin demontarea și montarea panourilor despărțitoare. Folosind de exemplu pereți exteriori sau pereți despărțitori din panouri de material plastic se pot reorganiza spațiile interioare după necesități, iar locatarul poate ușor și oricînd o dorește să transforme casa sa cu 3 sau 4 camere într-una cu 1-2 încăperi și invers.

În măsura în care se dezvoltă industria construcțiilor și cercetările științifice în acest domeniu, se îmbunătățește și confortul locuințelor. Desigur că problema confortului îmbracă aspecte foarte variate, dar la posibilitatea repartiției spațiului — ținînd seama de elementele „funcționale” ale încăperilor — la problemele de climatizare, ventilație sau izolare fonică.

De pe acum construcțiile moderne sînt utilate cu aeroterme, instalează de încălzire cu aer cald. Acest sistem de încălzire asigură o distribuție uniformă. Soluții mai noi prevăd încălzirea cu raze infraroșii și folosirea de radianți ceramici încălzii cu gaze fără flacără.

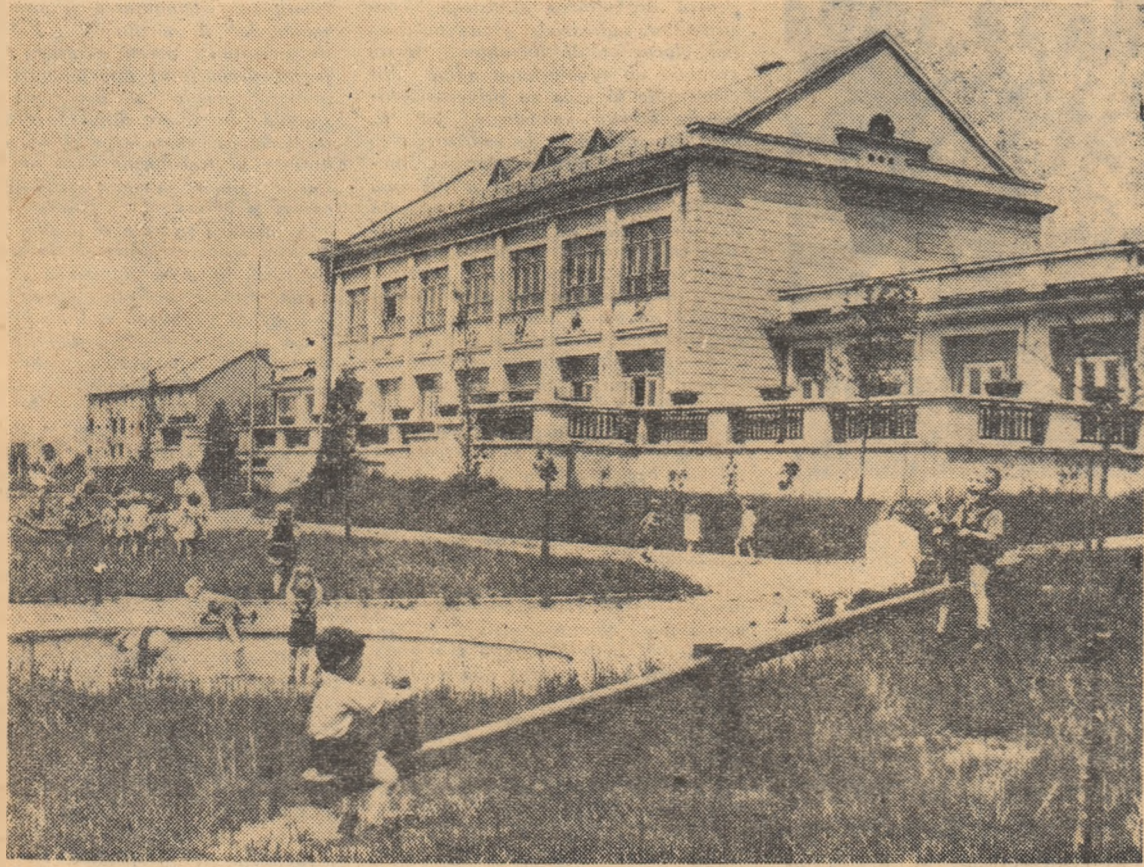
Pentru viitor se prevede încălzirea prin radiații, folosind panouri electrice radiante montate în pereți. De asemenea se prevede încălzirea pereților cu ajutorul curentilor de înaltă frecvență.

Problema ridicată de necesitatea sterilității aerului din încăperi a fost rezolvată prin folosirea iradiazilor ultraviolete. O perspectivă mai îndepărtată este ionizarea aerului. Cercetătorii sovietici lucrează la construcția unor instalații pentru ionizare, care vor transforma aerul din locuință în aer de munte. Se știe într-adevăr că lingă riuri sau lacuri de munte un centimetru cub de aer conține peste 20.000 de ioni, în timp ce pe cîmpie numărul acestora scade la 750 iar în orașe la 1-200 și în locuințe la 40-50. De asemenea, construirea unor reactoare de ozonificare va însuși cantitatea de ozon din aerul locuințelor și va aduce o contribuție importantă la combaterea bolilor sistemului circulator și nervos.

Pentru ca locuințele să fie cât mai însorite se vor folosi din ce în ce mai mult pereți de sticlă sau material plastic. Este foarte probabil că locuințele viitorului vor avea din ce în ce mai puține ziduri opace și mai multe ziduri sau panouri care să permită pătrunderea razelor solare.

Dacă la aceasta mai adăugăm echiparea tehnică a locuinței cu instalațiile și dispozitivele cele mai variate, de exemplu instalații cu aer cald pentru uscarea minilor după spălare sisteme de închidere și deschidere automată a ușilor la apropierea omului etc., putem să avem o viziune ceva mai clară a confortului oferit de locuințele viitorului.

Ing. A. MANEA

Grădinița de copii de pe lângă mina Tachymov din Ostrava, R. Cehoslovacă.

In R. Cehoslovacă

15 ani de viață liberă

Cincisprezece ani au trecut de când, eliberate de sub jugul hitlerist de către glorioasa armată sovietică, popoarele din Republica Cehoslovacă și-au luat soarta în propriile lor mâini și au pornit munca entuziasată pentru împlinirea visului lor scump: construirea socialismului.

Muncitorii, țărani muncitori și intelectualii cinstiți din Cehoslovacă privesc cu mândrie viitorul spre care îi conduce partidul clasei muncitoare. Uniți sub steagul lui, oamenii muncii luptă pentru ca niciodată să nu se mai întoarcă vremurile de altădată, căci au simțit din plin pe propria spinare „binefacerile” modului de producție capitalist.

Anul 1945, anul eliberării din cătușele hitleriste, a marcat o cotitură radicală în viața popoarelor Cehoslovăciei. Începutul unor transformări structurale în viața politică și economică a țării, săvârșite sub conducerea Partidului Comunist. „Pentru socialism”, „pentru pace”, „pentru un viitor luminos” — acestea erau țelurile care mobilizau la muncă pe muncitori, țărani muncitori și intelectuali. Prin victoria maselor, prin forța lor creatoare descătusată de partid, toate compartimentele vieții au început să se dezvolte pe baze noi, socialiste.

Aplicarea consecventă a principiilor industrializării socialiste, construcția și reconstrucția intensă de fabrici și uzine în scopul întăririi industriei țării au făcut ca în doi ani să se consolideze caracterul industrial al Cehoslovăciei, să crească nivelul producției industriale, ritmul ei de dezvoltare, ceea ce a determinat o îmbunătățire substanțială a condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Astăzi, ritmul dezvoltării producției industriale a Cehoslovăciei este cu mult mai mare decât acela al tuturor țărilor occidentale avansate din punct de vedere industrial. În cei 15 ani liberi producția industrială a țării a crescut de aproape 4 ori în comparație cu situația dinainte de război.

Avantajele muncii în comun. Joaloasele cultivării pământului după metode avansate, cu ajutorul mașinilor au convins mase largi de țărani muncitori să urmeze calea arătată de partid pentru a scăpa de mizerie și a duce o viață fericită și îmbelșugată — calea gospodăriilor agricole colective. Politica Partidului Comunist de industrializare socialistă a țării a avut o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii. Fermele de stat, cooperativele agricole

de producție își desfășoară lucrările în cea mai mare parte cu ajutorul mașinilor. Aceasta a făcut să crească permanent nivelul producției agricole și, paralel, bunăstarea țăranilor muncitori.

Republica Cehoslovacă se numără printre cele mai înaintate țări din lume în ceea ce privește nivelul de trai material și cultural al populației. Câtă deosebire între viața oamenilor muncii din Cehoslovacă condusă de capitaliști și aceea din zilele noastre, când pe zi ce trece crește bunăstarea maselor muncitoare. Plin de semnificație este în acest sens faptul că începând cu anul 1953 în Republica Cehoslovacă au avut loc aproape în fiecare an reduceri considerabile de prețuri, care au sporit veniturile reale ale oamenilor muncii, ajutându-i să trăiască tot mai bine.

Un rol de seamă în răspândirea și dezvoltarea culturii îl are școala nouă. Rețeaua largă de școli elementare, grație a învățământului elementar permis tuturor copiilor să învețe carte, contribuie la secarea pentru totdeauna a izvoarelor analfabetismului. În vederea unei temeinice pregătiri elementare, începând cu anul școlar 1961-62 în Republica Cehoslovacă se prelungește durata învățământului obligatoriu cu încă un an. Mari progrese s-au făcut în nou regimului democrat-popular și în ce privește învățământul mediu de cultură generală, profesional, superior etc. Numărul elevilor care urmează școlile medii, bunăoară, s-a triplat față de cel dinaintea războiului, numărul școlilor care acordă o pregătire medie s-a dublat și a crescut de trei ori numărul studenților. În școlile Republicii Cehoslovăce, alături de cele 2 milioane de elevi și studenți, mai învață, fără a părăsi producția, circa 77.000 de oameni ai muncii. Aceștia se străduiesc să-și desăvârșească pregătirea teoretică și practică pentru a fi la înălțimea cerințelor mereu mai mari ale producției moderne.

Mersul înainte pe drumul construcției socialiste, dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale, introducerea tehnicii noi, a procedurilor de producție semiautomate și automate au determinat schimbări în conținutul învățământului. Școala trebuie să formeze oameni bine pregătiți, stăpâni pe cunoștințele științifice și tehnice contemporane, pregătiți pentru munca de înaltă calificare care se duce în toate sectoarele economiei socialiste. De aceea, s-a înscris pe primul plan între sarcinile școlii noi realizarea principiului leninist al apropierii școlii de viață, al îmbinării învăț-

mintului cu producția. Începând chiar cu primele clase ale școlii elementare, copiii sunt ajutați ca pe lângă cunoștințele teoretice să capete, pe măsura vârstei, și deprinderile de muncă practică. În clasele IX-XII ale școlii medii, această pregătire pentru munca în producție se întărește. Elevii sunt conduși să muncească 6 până la 8 ore pe săptămână în fabrici, în uzine. Aici ei au posibilitatea să-și însușească deprinderile de muncă practică și paralel cu aceasta să adâncească cunoștințele teoretice căpătate în clasă. În planul de învățământ al școlilor medii s-a introdus recent un nou obiect, „bazele producției”, menit să dezvolte interesul pentru munca fizică, să ajute pe tinerii să cunoască principiile organizării producției socialiste, principiile tehnico-științifice ale energiei etc. Pregătiți în felul acesta tinerii care au terminat școala de 12 ani se pot încadra în producție având cunoștințele și deprinderile de muncă necesare; de asemenea, pot urma școlile medii tehnice ori institutele de învățământ superior în vederea desăvârșirii pregătirii profesionale.

Ținând seamă de cerințele mari ale economiei naționale, statul democrat-popular acordă o deosebită atenție școlilor care pregătesc tehnicienii și lucrătorii de nivel mediu necesari industriei și agriculturii. O largă rețea de școli medii tehnice în care muncesc cadre bine pregătite, după programe de învățământ științific elaborate, dau anual producției mii de tineri care nu de puține ori se evidențiază alături de cei vîrstnici pentru capacitatea și priceperea lor în muncă.

Partidul Comunist și Guvernul Republicii Cehoslovăce sînt intens preocupate de crearea celor mai bune condiții de muncă în școli. Ca urmare, zeci de mii de burse sînt acordate anual elevilor sirguincioși și însemnate fonduri sînt rezervate din bugetul statului pentru cheltuielile necesare lărgirii rețelei școlare, construirii de noi localuri, înzestrării laboratoarelor, cabinetelor, claselor, editării manualelor etc.

La rîndul lor, pedagogii se străduiesc permanent să pregătească temeinic tînăra generație. Minunate pilde de eroism dau învățătorii și profesorii care, alături de toți oamenii muncii, închină patriei socialiste roadele tot mai bogate ale muncii lor libere. Pregătind cu sîrg cadre de nădejde necesare construcției socialismului ei ajută ca marea operă începută cu 15 ani în urmă să fie dusă mai departe și desăvîrșită după dorința fierbinte a întregului popor muncitor.

S. P.

Primăvara R. D. Germane

Primăvara anului 1945 a fost bogată în evenimente care vor rămîne todeauna încrustate în memoria omenirii. La începutul lui mai, hidra hitleristă, zdrobită pînă în birlogul său, își trăta ultimele zile dintr-o viață odioasă care a adus lumii una dintre cele mai întunecate perioade ale existenței sale. La 9 mai 1945, sub loviturile nimicitoare ale Armatei Sovietice, Germania hitleristă capitula necondiționat. Steagul sovietic înfipt pe Reichstag însemna victoria popoarelor asupra dictaturii fasciste, a crucii încirlichtate.

În amintirea victoriei omenirii, la Berlin a fost înălțat un minunat monument: ostașul sovietic biruitor sfărîmă cu paloșul zvastica, pentru a apăra viitorul copilului pe care îl ține în brațe, ridicat dintre ruinele pîrjolitului război.

În zilele acestea de început de mai, la sîrbătoreala închinată zdrobirii dictaturii fasciste, în capitala R. D. Germane copiii cu cravate împurpurate la gît, tineri și oameni încărungiți împodobesc cu flori ale dragostei și recunoștinței simbolice monument. Astăzi, în Republica Democrată Germană viitorul lor este luminos și fericit.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, oamenii muncii din R.D.G. construiesc socialismul. Copiii, primăvara Germaniei, le sînt asigurate cele mai frumoase condiții de creștere și de învățură. Încă imediat după zdrobirea dictaturii hitleriste, dreptul la învățură a devenit un drept al tuturor fiilor oamenilor muncii.

Tinerii care, copiii fiind, au îndurat grozăviile războiului învățată azi pe băncile școlilor medii și ale institutelor de învățămînt superior din R.D.G. să înbească pacea și prietenia între popoare, să construiască o lume nouă, socialistă. Conținutul învățămîntului, fundamental schimbat, a fost organizat pe principiul socialiste și urmărește formarea unui tineret bine pregătit, cu o bogată cultură generală, care să corespundă sarcinilor importante ce se ridică în construirea socialismului.

Mărturie a atenției deosebite care se acordă în R.D.G. creșterii și educării tineretului generalii stă noua lege care oglindește stadiul înaintat la care a ajuns școala în Republica Democrată Germană. În urma hotărîrilor luate de Congresul al V-lea al Partidului Socialist Unit din Germania și de cea de-a patra

ședință plenară a C.C. al P.S.U.G., calea dezvoltării învățămîntului a fost supusă discuției maselor largi de oameni ai muncii. După dezbateri rodnice, la care au participat aproximativ 2.500.000 de oameni ai muncii, la 2 decembrie 1959 Camera Populară a R.D.G. a aprobat noua lege a învățămîntului.

Potrivit prevederilor noii legi, actuala școală de 8 ani va fi înlocuită treptat pînă în 1964 cu școala politehnică de cultură generală de 10 ani.

Școala politehnică de 10 ani dă elevilor posibilitatea de a acumula cunoștințe necesare pregătirii lor profesionale și frecvenței institutelor de învățămînt superior. După terminarea celor 10 ani de școală politehnică de cultură generală, tinerii pot urma școli profesionale de doi ani, care le dau pregătire de specialitate și le deschid în același timp drumul spre învățămîntul superior tehnic.

Noua lege a învățămîntului, prin conținutul și organizarea sa, garantează tuturor copiilor din R.D.G. o pregătire practică multilaterală și dezvoltarea tuturor însușirilor intelectuale și fizice. Planurile de învățămînt prevăd un important număr de ore și obiecte de învățămînt pentru însușirea bazelor producției industriale și agricole.

Pentru a asigura cadrele didactice necesare ridicării școlii la înălțimea sarcinilor cerute de noua lege, anul trecut au fost admiși în institutele pedagogice 19.000 de tineri.

Alături de toate aceste măsuri trebuie să amintim grija permanentă a statului pentru buna înzestrare a școlilor, astfel încît procesul de învățămînt să nu fie stingherit de lipsuri materiale. An de an sînt acordate sume importante din bugetul statului pentru nevoile învățămîntului. Acest lucru face posibil ca școlile să fie tot mai bine dotate cu mobilier, material didactic, să se construiască noi localuri de școală.

Realizările însemnate care au loc în R. D. Germană în domeniul învățămîntului, ca de altfel în toate sectoarele vieții, izvoară din politica P.S.U.G. și a statului socialist de ridicare a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Partidul Socialist Unit din Germania și guvernul R.D.G. înconjoară cu grijă părintească tînăra generație, primăvara Germaniei pentru ca niciodată viitorul ei să nu fie umbrit de spectrul odios al unui nou măcel, ci să trăiască o viață fericită.

AL. I. V.

La stațiunea tinerilor tehnicieni și naturaliști „Anna Hampel” din Olenitz, R. D. Germană, pionierii asistă la interesante demonstrații cu planetariul.